

Miljevići

God. XXVII.

BOŽIĆ 2002. BR. 2(26)

Jaslice u crkvi Imena Isusova

Krizmanici

Dragi moji Miljevčani!

«Djetešce nam se rodilo.
U jaslje se položilo.
Isuse mileni, Bože moj,
Srce ti dajem da sam tvoj.»

Ovoga Božića slavimo 2002. Isusov rođendan. Od srca ti kličem u ime vjernika i svih ljudi dobre volje: **ISUSE, SRETAN TI ROĐENDAN!**

Najduži rođendan po broju godina koji se slavi u povijesti ljudskoga roda. Rođendan koji na Božić okuplja u slavlju sve vjernike i ljude dobre volje po cijelome svijetu.

Ova božićna pjesma lijepo nam veli gdje se to djetešce rodilo. Ne u palači ni u toplom rođilištu, nego u hladnim jaslama u štatici i na tvrdoj slamici, a jaslje u štatici nisu mjesto za djetešce, nego za druge stvari...

Iako je to malo djetešce rođeno u jaslama u štatici, ono je ujedno i naš Bog, jer nam veli pjesma dalje: «Isuse mileni Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj.»

Darujmo tom malom djetešcu našem Bogo-čovjeku Isusu Kristu svoje srce, da on upravlja našim mislima, riječima i djelima.

«Srce je čovjek!» veli jedna afrička poslovice. A Isus reče: «Blago onima koji su čista srca jer će Boga gledati!» (Mt 5,8).

Papa Ivan Pavao II. proglasio je apostolskim pismom «Krunica Djevice Marije», 16. listopada 2002. na početku dvadesete obljetnice svoga pontifikata, godinu krunice: listopad 2002. – listopad 2003. Papa piše: «Krunica Djevice Marije koja se, žarom Duha Božjega, stupnjevitom razvijala u drugom tisućljeću, draga je molitva brojnih svetaca a poticana od Učiteljstva. (...) S krunicom se kršćanin upućuje u Marijinu školu, gdje se uvode u kontemplaciju ljepote Kristova lika i u iskustvo dubine njegove ljubavi».

Naš šibenski biskup o. Ante Ivas u svome pismu «**GODINA GOSPINE KRUNICE – BLAGDAN BEZGREŠNE 2002-2003**» veli: «**Stoga određujem da se na blagdan Bezgriješne ove godine u svim župama, u samostanskim crkvama i kapelama otvori Godina svete Krunice u našoj biskupiji.**»

To biskupovo pismo donosimo u cijelosti, pa ga možete pročitati i primijeniti u praksi.

I ja vas, dragi župljani pozivam, također i vas sve Miljevčane, da uzmemo krunicu u ruku i da je zajedno srcem molimo i razmatramo u našim obiteljima i u našim župnim zajednicama. Sveti Otac je predložio da molitvu krunice namijenimo za dvije važne nakane: Za mir i za obitelj. Uz već postojeća otajstva krunice – radosna,

žalosna i slavna- Papa predlaže otajstva svjetla, koja obuhvaćaju Isusov život između krštenja na Jordanu i njegove muke.

«Zajednička molitva krunice u obitelji produbljuje i usavršuje zajedništvo obitelji u međusobnom poštovanju i ljubavi, učvršćuje vjeru i vjernost, umnaža velikodušnost u prihvatanju života», zapisao je kardinal Franjo Kuharić.

Svi osjećamo i vidimo koliko nam je u današnje vrijeme potrebno obiteljsko zajedništvo i međusobna ljubav. S Božjom pomoći i zagovorom BD Marije s krunicom u ruci i srcu isprosimo od Boga tu milost u našem životu.

Iduće godine 2003. spada i 90. obljetnica postojanja crkve Sv. Pavla u Širitovcima, i to je veliki izazov da se pripremimo srcem i dušom za tu proslavu.

«Isuse mileni, Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj.»

U ovom broju našeg župnog lista željeli smo istaknuti dvije stvari.

Prvo: desetu obljetnicu oslobođenja Miljevac, zato donosimo intervju s fra Bernardinom Vučićem ondašnjim župnikom i svjedočanstva o događajima za vrijeme srbočetničke okupacije Miljevaca.

Drugo: veličanstvenu proslavu 900. obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića, koju smo veleбно proslavili 13.-15. rujna 2002. Tada su Miljevci bili «centar svita», centar prvorazrednog kulturnog i vjerskog događaja godine. Pokazali smo što možemo kad se složimo i udružimo. Naime bilo je osnovano Vijeće za obilježavanje 900. obljetnice smrti kralja Petra Svačića koje je imalo 30 članova a sačinjavali su ga: intelektualci, menadžeri, poduzetnici, seljaci... Možemo izvesti i neizvedive stvari, na primjer operu-oratorij na Miljevcima. Ne samo da se to dogodilo nego je to i uspješno izvedeno. O tom važnom i povijesnom događaju čitajte i gledajte u ovom broju. Treba napomenuti da su i dnevni listovi izvijestili o tom veličanstvenom događaju i da su pozitivno ocijenili taj događaj. Važno je naglasiti da s tim nismo prestali nego idemo u nove izazove koji su pred nama.

«Isuse mileni, Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj.» Tim poticajnim riječima želim čestitati svima vama dragi župljani, svim Miljevčanima po «cilom svitu», svim suradnicima, dobročiniteljima i čitateljima našeg župnog lista **SRETAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU 2003. GODINU!**

Fra Ante Vukušić, župnik

ŽIVJETI BOŽIĆ

Ni jedan blagdan nije nam tako bliz i uzbudljiv kao Božić. Vezan uz dijete i djetinjstvo u svakom bûdi lijepa i ugodna sjećanja. Bog nam se predstavio kao dijete. Dijete je nemoćno, ali radosno i zato svima blisko. Nemoć i radost nikog ne ugrožava. Veličina djetinjstva upravo je u tome što nikoga ne ugrožava i ne osjeća da ga netko ugrožava. Jedino plaćem, ponekad, prisiljava odrasle da ga ne zaborave zaokupljeni svojim «velikim» planovima. Sve su to razlozi da nam je Božić tako bliz i da ga tako radosno očekujemo i slavimo. Bilo bi dobro ostati u ovim radosnim prisjećanjima na Božić i djetinjstvo, ali život je učinio svoje. Iskustvo nas uči da djetinjstvo prolazi, da počesto mjesto ljubavi dolazi mržnja, mjesto rađanja smrt, nenadana i nasilna, mjesto bezazlenosti kruti proračun življenja. Ponekad se pitamo, ima li danas, nama odraslima Božić nešto reći, poručiti, uputiti nam kakav prijekor, pohvalu?

Krizmanici

Otvoriti se rađanju

Današnji čovjek brine se samo o sebi, kako će i koliko će živjeti. U tome ne bira sredstva. Zaustavlja sve što mu se nade na putu samoživljenja. On sve više i više

zaboravlja kako se može živjeti i postati dugovječan samo rađanjem bez obzira radi li se o intelektualnom, fizičkom, duhovnom ili bilo kojem drugom. Kao najviši stupanj aktivnosti rađanje **pomlađuje i**

produžava život na svim poljima ljudske djelatnosti. Zato je potrebno rađati i rađati se. Rađanje je jedan kontinuum rasta, dozrijevanja, očovječenja. Zato će Isus odgovoriti Nikodemu na njegovo pitanje: «Kako se može čovjek, kad je već star, roditi? Zar može po drugi put ući u utrobu svoje majke i roditi se? Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko» (Iv 3, 4-5). Pozvani smo sudjelovati u osobnom i neprestanom rađanju kako za ovaj privremeni život tako i za budući vječni. Također smo pozvani pomagati i drugima da se rađaju. Sve ono što vidimo, čemu se divimo zasnovano je na rađanju. Prestanak rađanja označava kraj-nestanak.

Današnji čovjek zanemario je tu istinu i tako je doveo u opasnost svoju budućnost. On pomalo nestaje. Umiranje nosi prevagu nad životom. Starost nad mladošću. Bog je mogao doći nama i na drugi način. Budući da je došao rađanjem, uputio nam je poruku o rađanju kao bitnom čimbeniku za naše življenje, i za našu budućnost. Isus će upozoriti na poteškoće, ali i na radost rađanja. «Žena je žalosna dok rađa, ali kad rodi dijete veseli se.»

Otvoriti se djetinjstvu

Rađanje je usko vezano uz djetinjstvo, a djetinjstvo uz budućnost. Budućnost je vezana uz vjeru, nadu i ljubav što uključuje i određeni stupanj rizika, neizvjesnosti (Lk 2,1-38). I samo tamo gdje ima vjere, nade i ljubavi može biti i rađanja i djetinjstva. To je tako povezano. Ako nedostaje bilo koja od tih vrijednosti, ne može opstojati niti jedna, a gdje se pojavi jedna, traže se i ostale. Je li previše reći da u današnjem svijetu oskudijevamo upravo vjerom, nadom i ljubavlju i istinskom rizikom i kao logična posljedica toga je da nema rađanja, nema djece i djetinjstva, nestaje obitelji i

obiteljskog života. U super-techniciziranom svijetu sve se više sužuje prostor za osjećaj, za živo, za život, za ono što u potpunosti ne možemo kontrolirati i u detalje predvidjeti. Sve ono što nas okružuje, što svakodnevno upotrebljavamo, s čime dolazimo u doticaj, ne osjeća, nema života, nije podložno promjenama. Točno znamo i još uvijek možemo kontrolirati njegov rad. Nije potrebno biti «strpljiv» i čekati dok naraste. Bez mnogo emocija, kad se istroši, možemo ga zamijeniti nečim sličnim, ali još «savršenijim». Rađanje i djetinjstvo puni su neizvjesnosti, treba mnogo znanja, strpljivosti, osjećaja, truda da rođeno dijete postane zrela osoba. No, zapitajmo se, što nam vrijede sve ove stvari koje posjedujemo ako nema djece, onih koji će sve to oživljavati, u sve to unositi sjećanja, kazivanja, život.

Biti bezbrižan kao dijete

Zar je danas moguće i pomisliti na život bez brige? Pohlepa za imanjem, za posjedovanjem, za trošenjem, za uživanjem iznad potreba učinilo nas je tako brižnim da nas već u godinama djetinjstva razaraju brige. U razdoblju globalizacije postaju žrtve svi, i oni koji imaju i oni koji nemaju. Prvi da imaju što više, drugi da dostignu one koji, gledano iz njihova kuta, imaju i previše. U takvu društvu gotovo je iščezla riječ *bezbrižnost*.

Dijete je bezbrižno jer osjeća da se netko za nj brine, jer je zadovoljno s onim što ima. Bzbrižno je do onog trenutka dok iz iskustva sa starijima ne počne maštati o onome što je njegova iskonska potreba, nego što su mu nametnuli «trgovci robe». Zato postoji neodlučnost treba li poticati socijalizaciju u društvu koje smo stvorili i za kojim težimo, koje ide iznad svih granica u posjedovanju, u vlasti, u uživanju. Objektivno

prosudjujući situaciju u kojoj se danas nalaze djeca i mladi u odnosu na zajednicu u kojoj žive, možda ne bi bilo pretjerano odvojiti djecu i mlade iz šire društvene zajednice, kao što se to čini u obiteljima u kojima se djeca i mladi maltretiraju. Toliko agresivnosti, toliko «prelazaka preko granica» dopuštenog, mogućeg i podnošljivog da su djeca i mladi već izgubljeni za budućnost.

Živjeti sa strahopoštovanjem

Radi svoje krhkosti i neiskustva, dijete je prožeto dozom straha i u isto vrijeme poštivanja svega i svih. To mu daje dražesnost i prijemljivost. Upravo s tim odlikama postalo je, nažalost, žrtvom «odraslih» kod kojih je strah zamijenila agresivnost, a poštovanje profit. Djeca i mladi postali su «plijen» starijih. Djeca vole živo, vole život, puni su osjećaja. Svi njihovi nestašluci i sve ono što «odrasle» zabrinjava kod mladih, upravo je ono što su naučili od starijih i s njima iskusili. Stariji vladaju «tržištem», oni su i glavni «proizvođači» svega onoga što djeca i mladi troše i što ih čini da brzo stare misaono, osjećajno, da prebrzo

postaju bolesno ozbiljna, oni jednostavno nemaju djetinjstva. Božić je poruka svima, posebno starijima, da mijenjaju svoj odnos prema rađanju, djeci, da shvate kako je *strahopoštovanje* blagodarno za ljudsko življenje. Ako je Bog odabrao put rađanja i djetinjstva da se predstavi nama ljudima, zar to ne bi treba biti i naš put da se predstavimo i Bogu i jedni drugima?! To traži od svih nas da promijenimo svoj odnos prema živome, prema životu, prema čovjeku i prema Božiću. Bez te promjene i življenje vrijednosti rađanja, djetinjstva i strahopoštovanja, počev od mijenjanja osobnog stava, život u obitelji, narodu, mi nećemo biti ljudi koji stvaraju povijesti nego oni koji žive kraj (konac) povijesti. Svaki slavljnik Božića i onaj kome je Božić u srcu treba zauzeti stav i odlučiti se za stvaranje, stvaralačko življenje povijesti, a ne samo trošenje i potrošnju i da jednom nestane bezimeno u povijesti. Poruka Božića postaje danas veoma aktualna, otvoriti joj se, primiti je znači otvoriti se životu i živjeti puninu života. Slaviti Božić bez rađanja nije pravo slavlje.

Fra J.J. Šimunović

Prvopričesnici

GODINA GOSPINE KRUNICE - BLAGDAN BEZGREŠNE 2002.-2003.

Svemu vjernome puku zajedno sa svećenicima, redovnicima i redovnicama u biskupiji šibenskoj, pozdrav!

U mjesecu listopadu ove godine, Sveti je Otac Papa Ivan Pavao II. godinu 2003. proglasio godinom Ružarija Blažene Djevice Marije za cijelu Crkvu. Zaželio je da se ova molitva posebno preporuča i vrednuje u svim kršćanskim zajednicama. Uključujemo se u ovaj proglas, želju i nakane Svetoga Oca.

Stoga određujem da se na blagdan Bezgriješne ove godine u svim župama, u samostanskim crkvama i kapelama otvori Godina svete Krunice u našoj biskupiji.

Sveti Otac je predložio da molitvu Krunice u ovoj godini molimo za dvije posebno važne nakane: **Za mir i za obitelj.**

Protekla godina bila je u našoj biskupiji godina koju smo posvetili «obitelji, zajedništvu života». Zajedno smo razmišljali, molili, slavili, sastajali se na mnogim razinama, razgovarali i dogovarali se kako što više kršćanski vjernički vrednovati i živjeti obitelj kao zajedništvo života. Obnavljali smo svoju vjeru da je Isus Krist obitelj posvetio sakramentom svete Ženidbe i tako je uzdigao na razinu najsvetijeg misterija, otajstva. Obiteljsko zajedništvo života je stoga u temeljima svakog istinitog zajedništva među ljudima, u društvu i u Crkvi. »Obitelj je put Crkve!«

Protekle smo godine bolje mogli vidjeti kako je Obiteljsko zajedništvo života briga i zadatak koji dotiče svakog kršćanina. Svi smo za to odgovorni. To tim više zato što se obitelj u našem narodu nalazi u velikim poteškoćama i pred velikim izazovima o kojima, doslovno i stvarno ovisi sudbina naše Crkve, naroda i države.

Poziv Svetoga Oca na molitvu Krunice, na poseban način za obitelj i za mir, izvrsna je prilika da godinu obitelji nastavimo i pretočimo u godinu Krunice. Obitelj ostaje i treba biti naša trajna briga i zadatak.

Prenosim vam o tome neke misli i posebne naglaske iz apostolskog pisma Svetoga Oca Pape: «Krunica Djevice Marije», od 16. listopada 2002. godine.

Krunica je, kaže Papa tradicionalna molitva Crkve. Ona ima u sebi jednostavnost pučke molitve ali i teološku dubinu zrele, kontemplativne molitve, koja nas uvodi u razmatranje najdubljih otajstava vjere i života, (razmatrajući, zajedno sa Marijom, lice Kristovo). Ona je u svojoj biti izvrsna Kristološka molitva, jer je sva usmjerena otajstvu Krista i njegovu djelu spasenja ljudi i svega svijeta, Kristu koji je «put istina i život» (Iv. 14,6).

Krunica je oduvijek obiteljska molitva i molitva za obitelj. Ne smijemo napustiti tu dragocjenu baštinu! Treba se, dapače vratiti molitvi Krunice u obitelji i moliti za obitelj... Obitelj koja moli zajedno ostaje u jedinstvu.

Krunica je od starine molitva na koju se obitelj okuplja. Članovi obitelji, baš stoga što Krunicom razmatraju Kristova otajstva postaju sposobni da se uvijek nanovo prepoznaju, prihvaćaju i komuniciraju međusobno, da se solidariziraju, međusobno praštaju i pomiruju pa nanovo mogu krenuti i hodati u Savezu ljubavi koji u njima obnavlja Duh Sveti.

Mnogi problemi suvremene obitelji proizlaze iz činjenice da je sve teže međusobno komunicirati. Članovi obitelji ne uspijevaju biti zajedno. I one, sve rjeđe trenutke kad su zajedno, preuzima TV. Ponovno otkriti i moliti Krunicu u obitelji znači uvoditi u svoj svakodnevni život neke druge slike, slike iz otajstva. Spasenja: slike Spasitelja, njegove Majke... U obitelji koja zajedno moli Krunicu, kao da se stvara ozračje nazaretske kuće: Krist dolazi u središte, s njime je moguće podijeliti radost i bol, u njegove ruke staviti potrebe i planove, u njemu naći nadu i snagu za hod kroz život.

Molitva Krunice je i plodna pomoć obitelji u praćenju djece na putu njihova rasta i sazrijevanja. Krunica je molitva koja prati put Kristova života od začecja do uskrsne slave. Danas je roditeljima sve teže slijediti djecu u različitim etapama njihova života. U društvu uznapredovale tehnologije, masmedija i globalizacije sve se odvija jako brzo pa distanca među generacijama postaje sve veća. Najrazličitije poruke i nepredvidiva iskustva brzo nalaze mjesta u životu djece i mladih. Za mnoge roditelje postaje vrlo tjeskobno suočiti se sa svim rizicima koji iz toga proizlaze. Mladi stoga često doživljavaju velika i kobna razočaranja zbog pogrešaka i propusta svojih roditelja pa se brzo nadu pred izazovima droge, pred privlačnostima hedonizma, pred napašću nasilja i pred različitim osjećajima besmisla i beznađa.

Moliti Krunicu za djecu, i još više sa djecom, odgajajući ih za «dnevni molitveni predah» nije doduše rješenje svih problema, ali je sigurno velika duhovna pomoć koja se ne smije podcijenjivati.

Župljani iz Donih Vlaića

Moguće je reći da ova molitva ne odgovara djeci i mladima, ali ništa ne priječi da se za djecu i mlade, kako u obitelji ili u zajednici, ova molitva na razne prikladne načine obogati... Kad bi Krunica bila dobro predstavljena, Sveti Otac kaže (posebno iz iskustva sa mladima na susretu u Torontu) da je siguran kako bi i mladi mogli prihvatiti ovu molitvu kao svoju, prikladnu i njihovoj dobi i moliti je s oduševljenjem.

Ako upravimo svoje oči Kristu, Krunica će nas odgojiti i osposobiti da budemo tvorci mira u svijetu. Užasni događaji koji su se javili na horizontu trećeg tisućljeća neminovno nas upućuju na misao da samo intervencija Odozgo može usmjeriti ljudska srca k pravome miru. Krunica je molitva koja je po samoj svojoj naravi usmjerena na mir, jer je to molitva kontemplacije (razmatranja) Krista koji je Knez mira i mir naš (Ef.2,14). Onaj tko usvaja (asimilira) tajnu Krista, otkriva tajnu mira i to postaje njegov životni program: on oko sebe širi Kristov dar mira u nesebičnoj ljubavi prema braći.

Krunica je trezor (skriveno blago) koga treba otkriti. Tako je laka, a u isto vrijeme tako bogata molitva da

zaslužuje da bude otkrivena u kršćanskim zajednicama. U tome zadatku Papa računa sa svima u Crkvi, od biskupa do laika.

Želim da svi čujemo ovaj Papin vapaj: «Gledam vas, braćo i sestre u svim okolnostima života. Vas kršćanske obitelji, bolesne, stare i vas mlade: uzmite s povjerenjem u ruke Krunicu svetog Ružarija, otkrijte je u svjetlu Svetoga Pisma, u skladu s liturgijom, u okolnostima svakodnevnog života. Neka ovaj moj poziv ne ostane nečuven!...»

Braćo i sestre, želimo čuti i poslušati ovaj Papin poziv. Potaknimo svoje župne zajednice, obitelji, grupe, bratovštine i pojedince, stare i mlade, bolesne i ojačane na molitvu Ružarija. «S Krunicom se kršćani upućuju u Marijinu školu, gdje se uvodimo u razmatranje ljepote Kristova lika i u iskustvo dubine njegove ljubavi.»

«S blagim Sinom neka Djeva Mati, blagoslov nam dostoji se dati!»

U Šibeniku, prve nedjelje Došašća 2002.

+ Ante, biskup

DESETA OBLJETNICA OSLOBOĐENJA MILJEVACA

Deseta obljetnica oslobođenja Miljevaca obilježena je s ponosom i tugom 21. lipnja 2002. S ponosom jer smo zahvaljujući našim hrabrim braniteljima, koji su nam omogućili da se povratimo na naša ognjišta, ponovno tu u našim domovima. Sjećanje je to na dane u kojima su pravi domoljubi bili prestretni što im se pružila mogućnost žrtvovanja za slobodu i samostalnost. Na ovaj dan sjećamo se i tugujemo za ponajboljim sinovima hrvatskog naroda koji su voljeli svoja ognjišta i svoju Hrvatsku. Svi oni su dali ono najvrjednije, najveće za Hrvatsku, život. Dragi Miljevcani, ovaj dan i ove žrtve treba i dalje još bolje i više poštivati. Ovaj odbor poziva sve koji mogu doprinijeti svojim sudjelovanjem ili savjetom da nam se pridruže. Zahvaljujemo se svim darovateljima koji su do sada sudjelovali u proslavi: Poglavarstvo grada Drniša, Jolly, A.M.B. Coning, C. Osiguranje, Dalmostan, Mesnica «Malenica», Vlade Stojanović, Drago Pletikosa, Ivan Stojanović, Roko Stojanović, Pršutana Ivić, Ivan Bačić Vrle, Branko Stojanović, Pekara «Puljić», Sri Samodol, Zvonko Kulušić, Krste Skelin i župnik.

Ako je netko izostavljen neka se javi.

Ivan Bačić, poštari

Spomen-obilježje poginulim braniteljima pokraj crkve Imena Isusova

BISKUP KRIZMAO KROACIJU

I došao je taj željno iščekivani dan 12. svibnja 2002. za koji smo se mi krizmanici spremali tijekom cijele vjeronaučne godine. Spremili smo i uredili svoje tijelo i dušu. Nas trideset sedmaša i osmaša okruženih svojim roditeljima, kumama i kumovima i drugim vjernicima, pošli smo uz slavljenje naših zvona i skladno pjevanje u procesiji od župske kuće do naše župne crkve. Na početku mise koju je predvodio naš biskup Ante Ivas, nekoliko krizmanika pozdravilo je oca biskupa. Tijekom mise prinijeli smo darove s naših polja i vinograda. Biskup nas je potakao da otvorimo svoja srca i da ovo ne bude kraj našeg sudjelovanja na svetoj misi. Osnažen darom Duha Svetoga radosno smo sudjelovali u svetoj misi. Prigodom krizme biskup je krizmao i jednu krizmanicu kojoj je ime Kroacija, i kliknuo je: Živjela Kroacija! Za uspomenu smo se fotografirali i radosna srca pošli svojim kućama na ručak.

Sanja Stojanović, VII. r.

BOŽIĆ KROZ STIHOVE

Pismo materi za Božić

Draga majko!
Svake godine u zimi
ka ljudska bida kaj golo granje
diže ruke i prosi
da Oblak Božji nad nami projde
i da pomoć rosi
drag nam Božić dojde

I evo ga! Drag i željan jopet nan je doša
a ja san i ove godine od tebe daleko
kaj onda ka san s blagoslovom Tvojin
ča si mi ga plaćuć dala
iz doma na skule pošla

U ovon kraju, majo, sve mi je tuje
I ovih domaćih riči malo se čuje.
Sve mi je furešto, sve mi je daleko
s mrzlon i umidnon kaligu
u škurn nebu i gustom snigu.
Daleko je sve ono iz moje mladosti
ona srića vesela i čista srid našeg svita
ča se u mojin malin očima
i crljenim obrazima
zrealila kaj rosa srid ružina svita

I ovdje je, majo, zima kruća
snig i led kaj lancuni pokriju doline i
vrhunice,
da je teplo ono naše more riva dvori i
kantuni
i u njima dica starci kih miloje
baršunasto sunce?
Znan, znan, daleko je... ali,
poletit ću na krelima duše u te tople
kraje
kaj lastavica lipi i dragi tić mali!
Rasplankaj sve ponistre ča ih kuća ima
raširi trudene ruke otvori brižno srce
svoje
i ka doletin zagri me i odvedi
do Ditića Isusa ki leži u jaslami
i reci mu: drago Dite Božje i Divice
Marije,
ovo ti je dar sirimaščine moj!

Ive Šarin

Ponočka

Kad se sjetim ja ponočke
Petra, Pavla naše dike
u grudima gori plam
na ognjištu stari panj.

Hrlili su naši stari
sve čobani i ratari
da zauzmu bolje mjesto
ranili bi oni često.

Pjevajuć bi dolazili
i sa pjesmom odlazili
ne autom nego pješke
na licima vidim smješke

Pojmo zato na velike
pozdraviti naše dike
malo dijete cjelivam
čestit Božić želim vam.

Ilija Galić

Vukovarski Božić

Na ruševinama grada heroja
budi se tiha božićna noć.
U njoj cijela Hrvatska moja
slavi svetu Božju moć.

Svjetle jaslice Isusa Krista
još jače nego prije.
Tu je ljubav našeg Boga
i lik Majke Božje se smije.

Ovo je noć velikih nada,
ljepših Badnjaka i Božića.
Poslije svih muka i jada
dolazi sretnija božićna priča!

Anđeli pjesme pjevaju,
U velikoj noći nad Vukovarem,
Od zla svetošću ga čuvaju
I daruju svojim svetim darom.

Sretan vam Božić bio
za sva nadolazeća vremena!
Vukovar se suncem ozario
i u grad svjetla preobrazio!
Željko Kovačić

Iz mira

Iz tihoće u svijet
Glasi se Bog

U zemnu noć
Rune se zvijezde
I zasja
Mlado sunce
Božić

Gospode
Što li ćemo
S našom mrklinom
U ovoj svjetlosti
koja
izvorice
teče
iz dječijih
iz Božjih
ruku

Stjepan Šešelj

Božić

25. prosinca slavimo naš najveći obiteljski blagdan- Božić. Na taj dan se rodio Isus. U božićno vrijeme vlada mir i blagostanje. Tom blagdanu se posebno veselimo mi djeca. S veseljem kitimo bor i predočujemo jaslice u kojima se Krist rodio. Posebno veselje daje iščekivanje darova od svojih najmilijih. Na večer odlazimo na svetu misu, nakon pjevanja božićnih pjesama, svi ljudi jedni drugima čestitaju porođenje Isusa Krista.

Nicole Bolz, IV. r.

Božić

Dan smo taj čekali
Dan smo taj dočekali
U štali se jednoj
čudo veliko desi,
to čudo je Spasitelj naš
to čudo zovc se Isus SPAS.

Kristina Ivić, IV. r.

Učenci i učitelji

Pismo nebeskom Ocu

Nebeski Oče, Ti si moj Bog. Ti si moja vjera, moj život, moja nada. Napisati tebi pismo bilo bi dugo i predugo. Svako jutro, svaki dan obraćam se tebi. Bože, čuvaj me! Bože, pomози mi! Bože, daj mi zdravlje, dobre ocjene, da budem dobra, pametna, lijepa i ...!
Od jutra do mraka od tebe uvijek nešto tražim.
Da, tražimo mnogo, a malo ti vraćamo.

Mihaela Lovrić, IV. r.

Molitva za 2003.

Blagoslovi, Bože, godinu ovu
da nam u srca donese ljubav novu.
Da Krist side u dušu našu,
da mu ljudi palminim granama mašu.
Nek' mu pjesmu novu pjevaju,
da munje zla ne sijevaju.
Da se sve želje ostvare tad
svakome tko je star il' mlad!
Blagoslovi, Bože, godinu ovu
da nam u srca donese ljubav novu.

Ivana Galić, VI. r.

Božić

O, hvala Isuse dragi,
što mogu slaviti tvoj dan!

Najprije počnemo praviti jaslice, donositi mahovine.
kititi jelke, ponočka, a ujutro na Božić
moj i bratov dar zamotan ispod jelke
u lijepi šareni celofan. Sve je to božićni
nagovještaj i naše veselje, a pravi je smisao svega
Isusovo rođenje. Taj dan smo svi na
okupu da blagujemo ručak uz molitvu i upaljenu
svijeću. Želio bih da Božić bude svaki dan,
kao ovaj prelijep i radostan.

Ante Galić, IV. r.

Što je Božić

Božić je veselje u srcu svakog čovjeka.
Božić je dan kad se ljudi s čistim srcem otvore Bogu.
Nije Božić okičeni bor ili kad cijela obitelj ode u goste.
Božić je kad dođemo u crkvu, molimo se Bogu
i slavimo rođenje Isusa Krista.
Mir i tišina, pobožnost u svakom srcu, ljubav i toplina.
Slavi se rođenje Isusa,
kojeg nam Bog šalje da nas spasi od grijeha,
da osjetimo njegovu ljubav i dobrotu.
To malo dijete rodi se u štali, na slami,
u jednoj hladnoj betlehemskoj zimskoj noći.

Ivana Galić, VI. r.

Izjava hrvatskih biskupa sa zasjedanja HBK u Krku

Mi hrvatski biskupi, okupljeni na svojem redovnom zasjedanju u Krku od 20. do 23. listopada 2002. godine, smatramo potrebnim obratiti se vjernicima i svim ljudima dobre volje u našoj Domovini s kojima dijelimo radosti i nade, žalosti i tjeskobe (usp. Radost i nada, br. 1) i u sadašnjim teškoćama i okolnostima iznijeti stajališta i načela koja smo kao pastiri dužni naviještati u svako vrijeme (usp. 2 Tim 4,2) i koja predstavljaju zdravi temelj suživota i polazište za dijalog između različitih društvenih subjekata, a jednako tako i s međunarodnim institucijama.

1. Naš narod, kao i svi drugi narodi, ima pravo na dostojanstven život u vlastitoj državi, utemeljen, između ostaloga, i na objektivnom vrednovanju njegove borbe za slobodu. Za vrijeme našeg obrambenog rata s njime smo patili i molili. Sada pozivamo sve vjernike i građane da Domovinu izgrađuju u slozi i ljubavi, poštujući Božje zapovijedi i promičući dušno kršćanske i humane vrijednosti koje je rat doveo u pitanje u ljudima i među narodima koji žive na ovim prostorima.

2. U sadašnjem se trenutku očituje visok stupanj jedinstva u pogledu objektivne istine o obrambenom ratu našega naroda, zaštiti dostojanstva njegovih branitelja i onih koji su najzaslužniji za njegovu slobodu. Takvo jedinstvo omogućilo nam je kroz povišest obraniti se i opstati na ovim prostorima. Ono nam je i danas jamstvo da ćemo moći uspješno prevladati naše unutarnje poratne teškoće i izvanjske pritiske. U tom smislu je i nadalje potrebno postojano se zauzimati za opće dobro naroda i države, a pojedinačne i skupne interese stavljati u drugi plan. A nema sumnje da je za zajedništvo i opće dobro od presudne važnosti njegovanje dijaloga i međusobne suradnje svih građana, koje je rat izranio, a neki poratni događaji te rane još više povećali. Najteže posljedice rata nisu, naime, srušeni domovi i bolnice, škole i tvornice, nego ono što je srušeno u ljudima i u njihovim međusobnim odnosima. Pozivamo, stoga, neka se uzajamnim prihvatanjem, praštanjem i pomirenjem prevladavaju korijeni zla i svakog sukoba.

3. Naglašavamo, nadalje, kako je u prosuđivanju obrambenih djelovanja međunarodno priznate države Republike Hrvatske potrebno imati na umu cjelovitu viziju ratnih zbivanja. Ratna događanja na njezinom teritoriju ne smiju se izdvajati iz njihova povijesnog konteksta, niti se smiju promatrati posljedice neovisno o njihovim uzrocima. Na taj način se, naime, ne može doći do objektivne istine, koja jedina oslobađa (usp. Iv 8,32). Pojedina djela nisu potpuno izolirani čini bez veze s uzrocima i okolnostima.

Nakon proglašenja hrvatske države i njezinoga međunarodnog priznanja bila je, naime, dužnost i pravo svakog građanina braniti njezin integritet i suverenitet. To znači da se za pravedni pristup i ispravni odnos prema ratnim događajima, a u želji da svatko odgovora za vlastita djela, traži promatranje svakog pojedinog čina u kontekstu rata, njegovih uzroka i posljedica.

Pojedinac koji se brani nalazi se, i subjektivno i objektivno, u različitim okolnostima od onoga koji napada.

Župljani iz Kaočina

Ako se to u međunarodnim i domaćim sudovima zaboravlja ili ne uzima dovoljno u obzir, stječe se dojam izjednačavanja žrtve i agresora. To je neprihvatljivo jer, između ostalog, stvara nepovjerenje, kako prema državnim, tako i prema međunarodnim institucijama. Ne smije se zaboraviti da svi sudovi trebaju imati i pedagošku svrhu: da se onoga koji nanosi zlo u njegovim nakanama obeshrabri, a sve u dobrim htijenjima i nastojanjima potakne i ohrabri.

4. Jedno od temeljnih načela socijalnog nauka Crkve jest da je mir djelo pravde i plod ljubavi. U izgrađivanju mira potrebno je voditi računa o zado-voljenju pravde. Međutim, nedostatak pravednog pristupa širi među građanima osjećaje nemoći, besperspektivnosti i izgubljenosti. Stvara se mučan dojam kako su nastojanja izboriti pravedan odnos i status uzaludna te osjećaj poraženosti u plemenitim i opravdanim težnjama. Takvo ozračje ne pogoduje suživotu, dijalogu i praštanju, niti zajedništvu koje je u stanju drugoga prihvatiti i svakome oprostiti. To nikako ne može biti dobro polazište za ostvarenje ciljeva koje je sebi postavila i međunarodna zajednica, kolikogod ti ciljevi u konačnici bili i poštenu i poželjni. Uz svu zahvalnost međunarodnim institucijama za ono što su činile da zaustave rat i uspostave mir, zabrinjavaju nas neki postupci koji ne opravdavaju očekivanja kako će nakon rata doći do objektivne istine o njemu i o stradanju u našoj Domovini.

5. Na kraju, dok sve ljude dobre volje potičemo neka dobrohotno prime i prihvate ovu poruku, vjernicima upućujemo poziv na ustrajnu molitvu za Domovinu. Mjesec listopada je mjesec molitve krunice, a upravo nas je ta molitva u ratu ujedinjavala u povjerenju prema Bogu i čuvala u međusobnom zajedništvu. Sveti Otac nas je ovih dana obdario dokumentom "Krunica Djevice Marije", kojim je uveo i nova "otajstva svjetla". Neka molitva krunice, osobna, obiteljska i župna, unese svjetlo u savjest svakog vjernika i državljanina Republike Hrvatske, kao i svih odgovornih u zemlji i u svijetu! Neka nas sve objasni svjetlo nove nade u mirnu budućnost svih pojedinaca, čitavog našeg naroda i svih građana Republike Hrvatske.

Na spomendan sv. Ivana Kapistrana, apostola jedinstva Europe, 23. listopada 2002.

Biskupi HBK

Intervju s fra Bernardinom Vučićem

Deseta je obljetnica oslobođenja Miljevaca. Prigoda je da porazgovorimo sa ondašnjim župnikom fra Bernardinom Vučićem o prilikama i neprilikama koje je on doživio na Miljevcima kao župnik.

- Bili ste župnik na Miljevcima od 1988. do 1997. godine. U kakvoj su Vam uspomeni ostali Miljevcani?

• Iako sam na Miljevcima proveo devet godina, premještaj nisam ni tražio ni želio. Možda je to najbolji odgovor na upit. – No to ne znači da sam sa svime bio oduševljen.

- Na Miljevcima ste doživjeli srbočetničku okupaciju i zatočeništvo u Kninu. Podsjetite nas na ondašnju «klimu» prije 17. rujna 1991.god.

• Kao razdjelnica između mirnog i ratnog vremena na drniškom području uzima se 16./17. rujna 1991., kad je gotovo sve stanovništvo izbjeglo ispred srbočetničke opasnosti koja se poput plimnog vala iz Beograda preko Knina valjala prema Drnišu. No u glavama velikosrba rat je započeo davno prije. Tako su već između 6. i 9. svibnja Miljevcani organizirali noćne straže, jer se pročulo da bi mogli naići četnici. Istovremeno u širitovačku školu uselile su dvije hrvatske obitelji koje su Srbi protjerali iz Potkonja. – 26. srpnja 1991. iz Bratiškovaca su granatirane Rupe, Plastovo, Ičevo i Laškovica. Na Gospu od Anđela (2. kolovoza) na Visovcu je na glavnoj misi samo 35 vjernika! – 15. rujna Miljevcani su ipak svečano proslavili Gospu od Milosti. Na glavnoj misi moglo je biti i do 330 vjernika, a na večernjoj 120. Pravo čudo! – A onda 17. rujna 1991., već u 5 sati, probudiše me prominski fratri fra Marko i fra Julijan koji su već sinoć pobjegli i na putu prenoćili u automobilu. Kad sam izašao vani ugledao sam kolonu izbjeglih koji su se preko Čikole željeli domoći Šibenika ili Unešića, odakle će vlakom prema Splitu. Budući da se preko Čikole ne može automobilom, sva su auta ostala na miljevačkoj strani, gdje će kasnije postati plijen srbočetnika. Istovremeno iz Nos Kalika, nastanjenog s pedesetak Srba, nitko nije pobjegao. A i zašto bi?! Hrvata se nikad nisu bojali, a «svojih» ni pogotovu.

- Kad je JNA kao okupator prvi put stupila na Miljevece?

• Noću 1./2. listopada 1991. srbočetnička vojska «oglasila» se najprije u Brištanima Gornjim. Granatama i minobacačima «čistili» su put pred sobom. Toga jutra ubili su u Samcima Vinka Galića, oca troje malodobne djece. Frani Perišiću metak je okrznuo sljepoočnicu, a Mate Pilić teško je ranjen.

– Bojeći se da će svaki čas i u Drinovce, napustismo mi Skelinovac i – preko Čikole! A u Skelinovcu nekoliko noći znalo nas je i do 30 biti! – Kasnije sam doznao da je JNA u Drinovce (Ivčić i Kozići) došla tek 5. listopada, i da je tu posljednji put viđena 15. listopada. Za tih desetak dana zapalili su desetak kuća, i još toliko gospodarskih zgrada. – Čim sam saznao da se vojska povukla s Miljevaca, počeo sam planirati povratak. Bilo je to 22. listopada.

- Otada pa do zatočenja stalno ste na Miljevcima.

• Od 22. listopada pa do uhićenja stalno sam kružio Miljevcima. Pješice, naravno. Noćivao sam na Miljevcima, na Visovcu i u Brištanima kod Ante Pletikose. S vojskom sam se susreo prvi put 8. studenoga. Izveli su me iz kuće i odveli pred crkvu gdje su stajala dvojica oklopna vozila i 15-ak vojnika. Mladem poručniku tobože nejasno zbog čega svijet bježi. Kad sam mu pokazao, gdje su sve granate padale, kao da je shvatio! – 9. studenoga opet sam s njima. Baš dobro! Poručniku ionako nešto moram reći: «Jučer ste mi dali gasmasku, ali kad sam kući došao, vidim da pripada školi u Drinovcima. I bit će ružno slušati, velim mu ja, kad svijet bude govorio: vojska opljačkala školu!» – «Ne bojte se!», veli on. «Sve će to biti vraćeno školi kad ovo završi.» No nije dočekao taj dan. Naime, 11. studenoga, kad su se preko Ključa vraćali u Trbounje, napadnuti su u Kaočinama na krivini pred Bačićima. Bilo je mrtvih i uništenih vozila. Kako su iz Ključa povel i sa sobom dvojicu mještana, u okršaju je poginuo i Marko Dželalija («Škov»), a Mate Kulušić, iako ranjen, uspio je iskočiti iz vozila. – 16. studenoga kiša me prisilila da se kod Mije Bačića zadržim više od planiranog. Oko 11, 30 vidim dva oklopna vozila kako idu prema Bačićima. Na jednom je pisalo «Vojna milicija». Uz oklopnjake nabrojim 18 vojnika pješaka, bez onih u vozilima.

fra Bernardin Vučić

– «Jesi li ti iz ove kuće?» – upita zapovjednik. «Nisam!» «Pa što onda ovdje radiš?» – opet će on. «Sklonio sam se od kiše» – «Sigurno si ustaški terenac?!», nastavlja on. «Terenac jesam, jer sam po cijele dane na terenu, ali ne ustaški. Ja sam, naime, ovdje župnik.» Oni su nastavili prema Bačićima. Tek ću sutradan doznati da je ova grupa, prije dolaska u Bačice, u Brištanima Gornjim zapalila deset kuća, a u Donjim tri te nekoliko gospodarskih zgrada. A jedna druga grupa došla je iz Širitovaca preko Gaja i s Braštine krenula prema Ključu. U Ključu su zapalili više od dvadeset kuća i još toliko gospodarskih zgrada. Ono što nije zapaljeno ili srušeno, opljačkano je i uništeno.

- Gdje ste se zatekli u času uhićenja?

• Prenoćio sam u Brištanima, i u nedjeljno jutro, 24. studenoga, krenuo prema Drinovcima slaviti misu. Prolazeći kroz Bačice, sretmem Redinku i ženu pok. Šime Škelje («Mirko»). «Biste li vi misu slušale?», upitam ih ja. «A što pitaš, oče! Otkad nismo bile na misi?! Samo nas malo pričekajte dok blago namirimo», rekoše one. «Dobro. Ja se idem obrijati, pa tko prvi dođe, neka malo pričekaj». «Dobro!», odgovoriše. – Brijanje sam upravo završio, kad začujem glas: «Župniče, dođi ovamo!» – Dok su me izvodili, upitam: «Mogu li na se staviti još jedan demper?» – «Neće ti trebati», odgovori jedan. Prolazeći pokraj kamiona, iskoči jedan iz njega i udari me kundakom u lice. Uspio sam glavom ustuknuti i tako udarac ublažiti. Samo mi je usnu rasjekao. – «Vodite ga tamo pred zid i strijeljajte ga!», reče zdepasti poručnik (tako su ga zvali), tamne puti, koji je

«jadan» iz Novog Sada morao ovamo doći zbog nas. Pred nedovršenom poštom slušam komande: «Okreni se zidu! Ruke u vis!» Kad sam sve besprijetkorno učinio, čekam ja kad će se pucanj začuti. – «Politički čas» o pobuni Hrvata pod Tuđmanom održao mi je jedan svijetle puti, po govoru s dubrovačkog područja. A čuvar s puškom bio je Siptar. »Je li, bre, zašto nisi bežao?«, najednom će on meni kad je sam ostao. «Zašto bih ja bježao sa svojega?», odgovorim. «Zar nisi znao tko su oni?!», i zašuti. – Vojni Crveni križ samo je par metara preda mnom. Nisu mi pomogli. Do 15 sati bilo je dovoljno vremena da se naslušam ispaljenih granata prema drevnom mostu na Čikoli, i nagledam kako još neopipljčkano pljačkaju. Oko 15 sati uputismo se prema Trbounju. – U sumrak eto nas u Trbounju. Sa mnom je došao i Mate Malenica «Čejo», a iz drugog vozila pridružiše nam i Božu Višića. – Poslije «večere» (jedna riblja konzerva na nas trojicu) počelo je ispitivanje. Kad god nije bio zadovoljan odgovorom, uslijedili su udarci. Primio sam ih šakom sveukupno 25-30, a dva puta i nogom. «Boks» je sa mnom «trenirao» neki mršavko u civilu, dok smo nas trojica bili vezanih ruku na leđima. Najednom će on Mati: «Sad ga ti udri!», naredi mi ovaj. – «Zašto ću ja njega tući?», odgovori Mate. «Udri ga, ili ću ja tebe!», prodera se ovaj. A Mate će sasvim mirno: «On meni ništa nije učinio.» – Stražar s puškom čuao nas čitavu noć. Zatraži on od mene da rekne da sam Srbin i pravoslavac, i da se prekrstim s tri prsta. «Zar misliš da sam ja balavac, pa od mene možeš tražiti što hoćeš. Pa što, da rekne da sam pravoslavac i Srbin, zar bi ti u to

povjerovao? Znaš li ti uopće što simbolizira križanje s tri prsta?» Želio je, izgleda, to saznati, pa nakon moga razjašnjenja nije više postavljao takve upite.

- Gdje ste u Kninu bili zatočeni i kako Vam je bilo?

• U Trbounju smo samo prenoćili i 25. studenoga kamionom nas prebaciše u Knin, u prvu vojarnu pred ulazom u grad. Smjestili su nas u športsku dvoranu, gdje smo zatekli 52 zatočenika. Najviše ih je iz Promine (30-ak) i Potrvlja (10). – Spavali smo na spužvastim prostirkama, na betonskom podu. U dvorani nije bilo ni vode ni WC –a. Vodu smo donosili u limenkama iz kojih smo krastavce pojeli. – Jelovnik jednoličan: gulaš (bez mesa), tjestenina ili riža. – Ni liječnici, ni Crveni križ, ni kakve međunarodne organizacije nisu dolazile u dvoranu dok sam ja tamo bio.

- Više ste puta ispitivani. Što ih je najviše zanimalo?

• Ispitivali su me, čini mi se sedam puta. Željeli su «raščistiti» koliko sam ja upleten u ove događaje, gdje su položaji garde, gdje su završili muškarci, gdje je koji fratar na župi. Morao sam im «razjasniti» odakle toliko oružja u grobnicama i crkvama. Također im je bila neshvatljiva hrvatska «nezasitnost» za srpskom krvlju, i tolika mržnja da njihovim zarobljenicima «kopaju oči, režu uši, čupaju zube» prije nego ih ubiju. – Naravno, za njih začetak svih zala je Franjo Tuđman.

- Kako je došlo do Vašeg oslobođenja?

• U ponedjeljak, 23. prosinca,

morao sam najprije kupiti brijači aparat i obrijati se i – kući! Uz šofera sjedio je jedan s činovima, po mom opisu Ivara Bačić reče da bi to morao biti general Vuković. A na stražnjem sjedalu uza me je jedan s kamerom. Čim general što upita, ovaj upači u me kameru. A pitao je: kad sam došao u Knin, tko me je uhapsio, da li su me tukli, i ako jesu jesu li puno. Na upit: »Tko te je tukao?« mirno sam odgovorio: «Vojska.» Nakon duge stanke upita me: «Znaš li kamo te vozimo?» «U Žitnić na razmjenu», rekli su mi. I opet stanka, a u meni sumnja da me možda ne vode u neki drugi zatvor. A onda me je umirio: «Mi te ne vodimo u razmjenu nego te tvojima dajemo kao dar za Božić.» «Hvala!», procijedim ja. U Žitniću su se zatekli Paško Bubalo, Josip Odak, Dražen Budiša, Joško Bošnjak, međunarodni promatrači i neki od Crvenog križa. Od ovih «međunarodnjaka» nitko me nizašto nije upitao.

- Kad ste se opet našli na Miljevcima?

• Planirao sam to učiniti odmah po Novoj godini, ali u Šibeniku saznah da se 29. prosinca vojska JNA utaborila po svim miljevačkim selima pa da se bez opasnosti više ne može na Miljevce ni iz Miljevaca. – A onda saznah da su 21. lipnja 1992. Ivara Bačić i Krno Mazalin u briljantnoj akciji oslobodili Miljevce. – 3. srpnja vojne vlasti u Šibeniku izdale su mi propusnicu pa sam pošao na Miljevce.

- U kakvom ste stanju zatekli crkve?

• Srbočetnicima su crkve poslužile kao baze gdje su boravili, spavali i kuhali, a zvonici kao izvidnice. Vjerojatno je to razlog da ih nisu srušili. – Kakav sam krš našao u crkvi najbolje govori podatak da je 22. kolovoza pet muškaraca iz crkve iznosilo smeće punih 4-5 sati, a onda je 4-5 žena isto toliko vremena čistilo crkvu. – Kad sam drugi put posjetio Miljevce (15- 17. srpnja), obašao sam sva sela i točno popisao sve one koje je okupacija (29.12. 1991.) zatekla na Miljevcima. Takvih je bilo 207. – Tijekom okupacije umrlo ih je petero, a četnici su ih ubili 6. Njih 36 uspjelo se izvući s Miljevaca, a 9 ih je odvedeno u Knin gdje su ostali više mjeseci. Oslobođenje na Miljevcima dočekalo ih je 151. – Osim već prije ubijenih: Vinka Galića (2. 10. 1991.) i Ivana Vlaića (6.12. 1991.), srbočetnici su tijekom potpune okupacije ubili još: Matu Bačića «Šašćeva» i ženu mu Mariju

Prvopričesnici 1996. i djelatnici Caritasa Montecassino

(12.1.1992.) u kući, Paju Kozića (oko 20.1.) pred kućom, Mariju Mazalin ž. Ante (13. 3.) u vrtu, Matu Devića (poslije 14.3.) na paši i Šimu Lovrića, slijepca (16.4.) u kući. Riječ je o starim osobama. - 13. rujna proslavili smo Gospu od Milosti u očišćenju i za bogoslužje pomirenoj crkvi u Drinovcima. Obred pomirenja (posvećenja) i misno slavlje predvodio je ondašnji biskup msgr. Srećko Badurina. Tog dana kršteno je i troje djece.

- Možete na kraju reći da ste «pogodili» što i Vi niste pobjegli?

• Korist od mog ostanka na Miljevcima na prvi mah gotovo je nikakva. Ali postoji i druga strana. To ću razjasniti jednom zgodicom. Nakon oslobođenja Miljevaca, sjedim ja na Visovcu s Aldom Benkovićem i prebiremo sjećanja na minule događaje. Najednom će on meni suznih očiju: «Oče, da je Vama samo znati što ste Vi nama značili kad ste došli u Brištane (prije mog uhićenja). Kad ste se Vi pojavili, nama kao da je sunce granulo.»

Krizmanici 1995. i djelatnici Caritasa Montecassino

- Što biste poručili čitateljima našeg župskog lista?

• Budući da su čitatelji uglavnom Miljevčani, onda bih im samo jedno poručio: nek' kršćanstvo najprije žive,

a onda neka se njime i ponose. Pravo ih kršćanstvo neće poticati na mržnju ni prema kome, niti će im priječiti bezgraničnu ljubav prema svome.

Razgovor vodio župnik

Svjedočanstva

OKUPACIJA I OSLOBOĐENJE MILJEVACA

Svjedočanstva o događajima za vrijeme okupacije i nakon oslobođenja Miljevaca; kako su ih doživjeli oni koji su ostali na Miljevcima za vrijeme srbočetničke okupacije? Ovom rubrikom započinjemo donositi svjedočanstva ljudi. U idućem broju ćemo nastaviti sa svjedočanstvima. No, nažalost činjenica je da se mnogi boje i sada posvjedočiti i reći što su sve doživjeli i pretrpjeli. Jer vele: «Vidiš što se događa, samo naši se optužuju». Nadamo se da će i drugi smoći snage i javno posvjedočiti kako im je bilo za vrijeme srbočetničke okupacije, da se više nikad ne ponovi kako vele neki sugovornici.

Donosimo najprije svjedočanstvo Šime Runjića.

Evo što je Šime ispričao župniku.

Ostao sam zajedno sa svojim pok. sinom Antom na svome ognjištu, a drugi su otišli, i moja je žena bila otišla. Imali smo blaga:

ovaca, krava, prasadi...

Kad su srbočetnici naišli mi smo pobjegli iza kuće, a u kući mi je ostao novčanik, radio i druge stvari, auto u garaži. Kad smo se vratili, sin je uzeo auto i odvezao ga do Čikole, ja se tri dana nisam vraćao kući, bio sam po šumi.

Srbočetnici su ovdje došli i opljačkali sve, sve su bili izvrnuli i prevrnuli u kući, uzeli su mi tisuću maraka iz novčanika. Kad sam se vratio vidio sam jednog kapetana koji je ležao ovdje vani ispred kuće. Pitao sam ga da mi vrati knjižice od banke kad su mi već odnijeli marke. Nije mi ništa htio reći na to. Uto su mi ovce ušle u tuđi vinograd i pošao sam ih istjerati iz vinograda. Za to vrijeme me je pratio jedan vojnik s puškom dok se nisam vratio kući. Tu su bila tri mitraljeza, jedan ispred kuće, jedan okrenut prema Slapu i jedan prema putu koji vodi u Bogatiće. Njima je došlo naređenje da idu natrag i oni su otišli.

Nakon osam dana došli su drugi,

opet preko Slapa. Onda su zauzeli Drinovce i Širitovce, a ja sam bio tu, uto mi se i žena povratila kući nakon što je bila pobjegla s drugima.

Srbočetnici su dolazili k nama i govorili da nam neće nitko ništa učiniti. Jednom sam ja istjerao ovce ispod kuće, u kući su ostale žena i strina, došla su njih trojica. Jedan je bio iz Kalika brat Petra Kalika i Nediljko iz Biočića. On je palio kuće, kroz prozor je bacio bombu u kuću, u kući su bile žena i strina, žena je bila ranjena i danas se vide tragovi ranjavanja na njezinu tijelu. Zatim su otišli na gornji dio kuće i bacili zapaljivu bombu. Poslije su vikali na moju ženu što se nije javila jer ne bi bacili bombu, niti zapalili kuću. A zato su i došli da zapale kuću. Ja sam bio utekao na Kružine, kad sam došao tamo vidio sam njihove tenkove, povratio sam se nazad, kuća izgorila. Po noći smo se krili po strani i ležali vani. Bilo nas je desetak koji smo ostali.

9. ožujka 1992. velim ja ženi: «Ajmo gonit ovce gore da bi rezao vinograd pok. Ivana Pilića Laštre!», ali ona nije dala, nego da gonimo ispred kuće, ona je otrala ovce, a ja sam ostao u kući. Izišao sam iz kuće vani, uzeo sam kosor i utrsio zero drače, vratio sam se nazad, a srbočetnici iskaču iz Josičine avlije. Kad su me opazili došli su k meni i rekli: «Barba ajde s nama». Kad smo došli u Bačiče sjeli su nas u auto i odvezli u Trbounje. Nakon toga u Knin, i tu sam proveo sedam mjeseci. U Kninu su nas tukli, izjivljavali se nad nama, svašta su nam radili, nisu nam dali isti. Činili smo veliku i malu nuždu svi zajedno i muški i ženske. Bilo ih je iz Bosne preko četiri stotine, svi smo zajedno ležali, na betonu i jedna deka ispod nas, tukli su nas... Kad je došao UNPROFOR mi smo se veselili. Mislili smo da će nam biti lakše, a ono bilo još gore, onda su nas istjerali iz velike sale u Potkonju i otjerali nas u staru bolnicu u Kninu. Tu je bilo ajme i kuku, tu su nas tukli, čistili smo krv sa zidova kad je bila razmjena iz Bosne, vozilo ih je sedam autobusa na razmjenju, a nije ih razmjenilo. Krv je bilo po zidu da nisi mogao od gada gledati. Koliko smo saprali sa zidova krvi što su tukli jadne ljude iz Bosne. Tada su dovezli Antu i Milu Vukušića.

Zapaljena župna kuća

Kad dotjeraju u Knin, onda najprije zatvore u WC, tu tuku i gaze nogama dan-dva a onda prebace u druge sobe. Meni su i zubi ostali u Kninu, jednim udarcem su mi ih izbili da mi čak ni krv nije pošla. Dok to govori suze mu padaju niz lice. Tukli su svačiji, i rukama i nogama, pendrecima i... Bilo je ljudi koji su se modrili od udaraca kao modro sukno...Tko nije imao sinova njih su manje tukli. Gonili su nas na radove, a napose čistiti WC. Glavni zapovjednik policije bio je Boško Sinobad, on je naređivao, tako su nas tukli. Đuro Borić bio je najopasniji za tuču.

Izišao sam iz tog pakla 10. listopada 1992., u razmjeni na Pakovu Selu, s Kaličanima koji nisu htjeli poći u Knin.

Kad su Miljevci oslobođeni tada nitko nje bio u Kninu, nije ih bilo dva dana, svi su bili pobjegli i onda su se vratili. Kad bi nas kupali tada bi nas vodili u Knin i to bi činili hladnom vodom. Čistili smo i magazine po Kninu a bilo je i ljudi koji su nam dali vode i kruha i zatvorili bi nas u magazin da ne budemo vani.

Nakon razmjene ostao sam jedan dan u Šibeniku kod kćeri, a onda sam se vratio kući na Miljeve, jer mi je žena bila u bolnici. Kad sam došao kući, kuća je bila zapaljena, opljačkana... sreća što sam bio sakrio traktore... a sinovi u našoj vojsci... Završava svoju tešku priču Šime brišući suze s očiju, nadodajući da ima toga još reći...

Svjedočanstvo Luce Skelin ud. Ante iz Širitovaca

Luca je upravo ušla u kuću i naložila vatru jer je padao mrak, malko je zastala da se sabere i počela se prisjećati tih događaja i nevolja koje je preživjela. Prisjeća se da je bila kod susjede Milke Vatavuk; poslala sam kući, a granate su padale jedna za drugom kao kiša, jedna je pala pokraj mene, kad se geleri raspršile i udarile me u ruku i rame, zaplakala sam: «Ajme meni ruko moja!». Krv lije iz ruke na sve strane, pok. muž mi govori: »Ajmo kod Boška!». Velim mu ja: «Ne, bježmo u Karaliće!». I tako smo otišli u Stojanović, a cijelo vrijeme šiklja krv iz ruke... Dolazimo kod Čame, tu nalazimo i druge, pitaju i gledaju ljude, pomažu, stežu ruku, zavijaju... ali krv i dalje teče. Veli Mačuka Stojanović: «Ona nije za držat, treba nju voziti». Vlado Stojanović me dovezao do na vrh strane Čikole s autom, a onda dalje pješke do na vrh Brnjice. Tu smo čekali u gostionici za prevoz. Sva sam bila krvava, krv i dalje teče, vojna kola su me odvezla u Šibenik, tu su me odmah pregledali i sreća da nije bila oštećena kost nego samo mišić. Liječnici su to odmah zašili i tu sam ostala mjesec dana. Pok. muž mi se odmah vratio kući jer smo imali blaga, zatim je došao po me i vratila sam se kući nakon mjesec dana. To je bilo početkom listopada 1991. kad sam bila ranjena. Kako su granate često padale oko naših kuća pred Božić smo utekli u Karle. Dok smo bili u

Karlina došla mi je teta iz Bogatića i pozvala me da pođem s njom u Bogatiće. Veliki nas je strah hvatao, te smo noćivali vani po šumi. Vidjela sam kako vojska pljačka i peče meso, nose pršute... Tako nam jednom njihov (srbočetnički) šef reče: «Vi ste meni sumljive, vi ste špijuni, znate li gdje se kriju ustaše?», te reče: «Sada ću vas pratiti kuda idete jer ste špijuni». Tako su jednom i pucali za mnom ali srećom nisu me pogodili. Često sam doživljavala prepade i strah me je bio jer su mi prijetili da će me ubiti... Ne daj Bože da se to ikad ponovi da to ikad doživim, ponavljala bi često Luca dok je pričala. Za oslobođenje Miljevaca nisam odmah ni znala. Tada sam bila u Bogatićima, a došao Joško, sin Sudca iz Bogatića, i čini mi se s njim pok. Šime Mamut, smiju se i govore nam: «Zar vi ništa ne znate?» A mi velimo: «Ne znamo» Vele oni: «Oslobodili smo Miljevce». Kakva radost i veselje. Pitam: «Gdje je moj Niko, sin mi?» Idemo u Širitovce a kod dućana naša vojska. Vidim sve, a nema moga Nike. Pitam: «Gdje je moj Niko?» A oni mi vele da je čistio pušku pa mu je uhvatilo prst te je otišao na privijanje.

Sačuvaj Bože, da se ponovi! Kad se sjetim onoga straha što smo preživjeli... granata, mina... nikad više... nikad više, sačuvaj Bože, vapila je Luca.

(nastavlja se)

I sveti Ante je osjetio srbočetničku ruku

Formirana Udruga za doprinos boljitku rodnog kraja

MILJEVAČKI SABOR - MOTOR RAZVOJA!

Vijeće za obilježavanje 900. obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića formirano za postavljanje spomenika, izvedbu opere i organizaciju svega onog što se u rujnu događalo na Miljevcima, uspješno je realiziralo sve zacrtano. U tijeku su radovi na uređenju okoliša oko spomenika. Kao Vijeće, istaknuto je to i na samoj manifestaciji, nismo se potrošili i zato smo odlučili trajati i uz pomoć Boga, a na dobro naroda našega, poduzeti nove projekte.

Da bi to postigli, na Visovcu je 2. studenoga 2002. godine održana osnivačka sjednica Miljevačkog sabora, nestranačke, neprofitabilne i dobrovoljne udruge građana dobre volje željnih pomoći razvoju i doprinijeti boljitku Miljevaca.

Miljevački sabor sastajat će se jednom godišnje, prijedlog je da to bude subota uoči Gospe od milosti. Djelovat će kroz svoje odbore, prije svega Odbor za gospodarstvo i infrastrukturu, Odbor za sport i rekreaciju, Odbor za ekologiju, Odbor za istraživanje, zaštitu i popularizaciju povijesnih vrijednosti te Odbor za školstvo, kulturu i njegovanje kulturnih tradicija na Miljevcima. Kroz rad tih Odbora kao i rad Sabora i djelovanje članova Miljevačkog sabora nastojat će se pomoći organima vlasti, prije svega poglavarstvu grada Drniša, u budućim akcijama i projektima koji će

doprinijeti razvoju i boljitku prostora koji omeđuju rijeke Krka i Čikola.

Članom MS mogu postati Miljevcani rođenjem, življenjem ili djelovanjem. Uz redovne članove, MS čine i počasni članovi iz reda za Miljevce osobito zaslužnih pojedinaca iz drugih sredina. Miljevački sabor činit će minimalno šezdeset članova izabranih na četiri godine. Članovi Sabora su iz reda Miljevcana koji žive na Miljevcima, Miljevcani koji žive u Drnišu i drugim hrvatskim gradovima te Miljevcani izvan Hrvatske. Po funkcijama koje obavljaju članovima Sabora postat će Miljevcani u tijelima vlasti (Poglavarstvu i Vijeću) grada Drniša i Šibensko-kninske županije. U članstvu po položaju bit će miljevački župnik, ravnatelj OŠ «Stjepan Radić» u Drinovcima i gvardijan samostana Visovac. Članstvo po položaju pripada i predsjednicima i dopredsjednicima Društava Miljevcana u Zagrebu, Splitu i Zadru.

Članom MS postaje se potpisom pristupnice i uplatom godišnje članarine. Potpisivanjem pristupnice član Sabora obvezuje se pridržavati svih odredbi statuta Miljevačkog sabora koje će se donijeti na prvoj konstituirajućoj sjednici Sabora te doprinositi svojim radom i djelovanjem razvoju i boljitku Miljevaca. Stoga pozivamo sve Miljevčane, u domovini i inozemstvu, sve one koji žele doprinijeti razvoju i boljitku naših Miljevaca da se prijave župniku i uključe u rad Miljevačkog sabora na dobrobit naših Miljevaca.

Tajništvo inicijativnog odbora za sazivanje Miljevačkog sabora

10 razloga zašto idemo na misu • 10 razloga zašto idemo na

1. SUDJELUJEMO, NE PROMATRAMO! Na misi ne idemo kao na «predstavu» gdje će nas netko drugi «zabavljati», «glumiti za nas». Na misi nismo puki promatrači, to je nešto u čemu sami sudjelujemo! Na misi smo mi «protagonisti», «glavni junaci» zbivanja: pjevamo, čitamo, molimo, ministriramo...!

Mnoga djeca i mladi od jedinoga razloga – zato što ih i to (ta zbog roditelja činilo) ne bismo htjeli, a dobro su na da sami otkrijemo prave razl se žalimo da ne shvaćamo razumijemo što se događa na razloga za odlazak na misu, Sigurno ćeš pronaći i neki «s»

2. ZAJEDNO SMO! Mi vjernici smo kao obitelj. «Udovi» istoga «tijela» kojemu je Krist «glava». Stoga smo na misi na osobit način združeni sa svima koji nas okružuju, ali i sa svim ljudima na svijetu koji su toga dana otišli u svoje crkve na misu! Nismo sami i «izgubljeni», već postajemo jedna velika obitelj!

3. SUSREĆEMO NAŠEG OCA! Na svakoj misi susrećemo i našeg nebeskog Oca, Boga koji nas je stvorio i koji kao dobar otac želi sve najbolje svojoj djeci! Na osobit način susrećemo ga u molitvi «Oče naš», koja je važan dio mise. I, nije nevažno što se ta molitva zove «Oče naš», a ne «Oče moj» - jer Bog je želio da molimo zajedno. Na misi.

4. SLIJEDIMO BOŽJIM PUTOKAZ! Ljudske zapovijedi baš ne ljubimo previše, ali božje su malko drugačije... bog nam je dao Deset zapovijedi kao putokaze u sigurno kretanje stazama života. Spomeni se treće zapovijedi koja glasi «Spomeni se da svetkuješ dan gospodnji» budemo li poštovali tu zapovijed, sigurno nećemo zalutati na krivi put, niti past u provaliju!

5. SLUŠAMO RADOSNU VIJEST! U danima kad su tv-ekrani i novinski stupci prepuni «crnih» i žalosnih vijesti, prava je milina na misi čuti Radosnu vijest! A to je evanđelje, u kojem slušamo o Isusovom životu iz kojeg učimo kako ćemo mi živjeti! I drugi tekstovi iz Svetoga pisma znaju biti itekako zanimljivi, ali – da bi ih bolje razumio – ne bi bilo loše da ih unaprijed pročitaš u Bibliji (ili pročitaš o njima u Makovoj rubrici Božje riječi – putokazi na zemaljskoj našoj stazi).

10 na misu • 10 razloga zašto idemo na misu

ladi odlaze na misu zbog jednoga to što ih «tjeraju» roditelji! Dobro je činilo i mnoge druge stvari koje baš ro su nas), ali ipak... ne bi li bilo ljepše ave razloge za odlazak na misu? Često vaćamo zašto smo u crkvi, da ne gađa na misi... Pročitaj 10 ponuđenih a misu, pa će ti stvari postati jasnije! neki «svoj», pravi razlog.

- 6. PRIMAMO DAR!** Najveći razlog, najveća stvar – na misi primamo najveći dar! U sakramentu pričesti primamo Tijelo i Krv Kristovu! Postoji li bolji i sigurniji način da se zbližimo s Isusom i sljedimo ga?

- 7. NAJBOLJE MOLIMO!** Molimo mi prije i poslije jela, ujutro i navečer prije spavanja... Pa ipak, misa je najbolja molitva! Obuhvaća i pjesme, i psalme, hvale, oprosne molitve, molitvu vjernika, Vjerovanje, «Oče naš!»... Sve riječi koje izgovaramo kao odgovor svećeniku istodobno su molitve! I ono najljepše, na misi u isti tren molimo i sami, i kao zajednica!

- 8. UZIMAMO «GORIVO ZA DUŠU»!** Odlazak na misu za nas je kao kad vozilo praznog rezervoara ode na benzinsku crpku! Susret s Bogom i bližnjima, svetopisamske i svećenikove riječi, darovi koje dajemo i primamo – sve to puni nas novom snagom, novim «gorivom duše» za dane i obveze koje nam slijede u školi, u kući i drugdje... Božja milost nas prati, postajemo puniji, jači!

- ISUS TO ŽELI! TOČKA. 10.**

- 9. «VRIJEME ZA BOGA»!** Ako ti nijedan dosad navedeni razlog ne pomaže, ako ništa drugo – zapitaj se možeš li bar sat vremena tjedno odvojiti za Boga? Razmisli o tome. Za sportske treninge, glazbene škole strane jezike, kina i klizališta odvajáš i puno više sati... A ipak, Isus je za nas (i za tebe!) umro na križu... Pa onda, hajde, prije odlaska na misu sjeti se i njegovih riječi: «Ovo činite meni na spomen!»

(Tekst preuzet iz Malog koncila listopad 2002.)

ŠTO DAVNO BJEŠE I SAD JE U NAMA

Vladimir Nazor

OBILJEŽAVANJE
DEVETSTOTE
OBLJETNICE
SMRTI
POSLEDNJEG
HRVATSKOG
KRALJA
PETRA
SVAČIČA

OTKRIVANJE
SPOMENIKA
KRALJU PETRU
SVAČIČU

Autor spomenika:
akademski kipar
Kažimir Hrstić

SVEČANA
IZVEDBA
OPERE-
ORATORIJA
U JEDNOM ČINU
"KRALJ PETAR
SVAČIČ"

Jakovčević

Zborom i orkestrom
Hrvatske radiotelevizije
ravna Nikša Bareza

POČETAK
ARHEOLOŠKIH
ISTRAŽIVANJA
NA
LOKALITETIMA
KAMIČAK I
BRIZINE

Miljevci, 13.-15. rujna 2002

Kralj Petar Svačić

Autor spomenika:
akademski kipar **Kažimir Hraste**

Spomenik izrađen u Ljevaonici umjetnina, Zagreb

Iako nam je o hrvatskom kralju Petru Svačiću iz XI. stoljeća dostupno malo podataka, o njemu se zna ono što je najbitnije - nakon smrti Stjepana II. Trpimirovića (1089.-1091.), kad je Hrvatsko kraljevstvo ostalo bez vladara vlastite kraljevske krvi i našlo se između bizantsko-mletačkih i ugarskih zavojevačkih pretenzija, kralj Petar je u vrlo nepovoljnim prilikama i u vrlo presudnom trenutku stavio se na čelo svoga naroda, poveo ga u borbu protiv ugarskoga zavojevača i u toj nadasve rodoljubivoj akciji, poginuo je u obrani domovine, čime je trajno ostao uzor junakom u ukupnoj svijesti hrvatskoga naroda.

Lik kralja Petra Svačića, izgubivši konkretne povijesne crte, u narodnoj je svijesti postao metafora slobode i utjelovljenje žrtve i stradanja za slobodu. Obilježavamo njegovu godišnjicu da bismo ga ofeli zaboravu te sebi i svojim suvremenikima pružili uzor i pobudili osjećaj vrijednosti slobode, koji danas kao da blijedi pred blještavim igračkama što ih nude razni politički i ini trgovci.

POZIVNICA

Vijeće za obilježavanje 900.-te obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića

Pozivamo Vas da 13. rujna (petak) u Miljevcima prisustvujete obilježavanju devetstote obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića

Program:

17.00 sati ... Svečano otkrivanje spomenika kralju Petru Svačiću

18.30 sati ... Izvedba Opere - oratorija u jednom činu "Petar Svačić" Jakova Gotovca

Fra Ante Vukušić
Miljevački župnik

Ante Dželalija
Gradonačelnik grada Dрниša

Jakov Gotovac

Svečana izvedba "Opera"

"Petar Svačić"

- Opera - oratorij u jednom činu -
Povodom dvadeset obljetnice smrti Jakova Gotovca

Spjevao
Zlatko Tomićić

Motto: "Neka bude, što biti ne može"
iz "Gorskog vijenca" P. P. Njegoša

Dirigent: **Nikša Bareza**
Simfonijski orkestar i mješoviti zbor Hrvatske radio-televizije
Zborovođa: **Igor Kuljerić**
Asistent zborovođe: **Marija Ramljak**

PETAR SVAČIĆ, zadnji kralj Hrvata **Ratomir Kliškić**, bariton
TIHOMILA, njegova žena **Nell Manullenko**, dramski sopran
UGRON, Kolomanov vojskovođa **Hrid Matić**, tenor
Knez MRMONJA, Kolomanov pristaša **Davor Radić**, bariton
Ban ZARUBA **Ivica Čikeš**, bas
Vojvoda HRVOJE **Saša Ivac**, bariton
Knez GODEMIR **Željimir Puškarić**, tenor
Knez VELJA **Nikša Radovanović**, tenor
Knez SAMO **Lucijano Batinić**, bariton
Djed DEŠINA **Ivica Šarić**, bas
OBRAD, Svačićev stari sluga **Ranko Bellić**, tenor
JELKA, kraljičina pratilica **Ivana Novačić**, alt
STRAŽAR **Miroslav Živković**, bariton
GLASNIK **Ivo Gamulin**, tenor

Knezovi, vojvode, župani, hrvatski vojnici i oboružani seljaci, puk oba spola

Događa se u gori Gvozd u proljeće god 1097, pred ratnim šatorom kralja Petra Svačića

Ujedinite se, budite jedno uz drugo, budite zajedno, budite braća

Foto: Ante Veržotić

Memorija je našem narodu bila potrebna da opstane, koji put više od kruha. Nije slučajno da sa 900 godina zakašnjenja podižemo svoje spomenike. Trebala je slobodna zemlja, slobodna domovina da se to ostavi. Lik kralja Petra Svačića kojemu danas otkrivamo spomenik značajna je figura hrvatske povijesti, ne samo vojnički i ratnički jer bilo nas je mnogo takvih, nego upravo psihološki. Mi dižemo spomenik ponovo jednom velikom hrvatskom gubitniku, ali čovjeku koji je u trenucima najveće razjedinjenosti i nesreće hrvatskog naroda znao izabrati pravu stranu i radije poginuti nego dopustiti da tuđin mirmo ušeta u Hrvatsku. Lik kralja koji ji izradio kipar Kažimir Hraste prikazuje jedan gorak lik nad svojom sudbinom. On je zaslužio takav jer ono što naše povjesnice često preskaču, ne spominju, to je činjenica da se na Petrovoj gori kralj Petar suprostavio Mađarima, ali i Hrvatima, svima onima koji nisu bili za to da Hrvatska opstane kao slobodna država svoga naroda. I ovaj će spomenik zato zadržati tu trajnu gorčinu jer je znao da se morao boriti protiv tuđina, ali i protiv svojih.

Ono što je najljepša pouka i poruka mrtvog kralja kojemu smo danas svi ponovno i potomci i podanici, jest to da ovom narodu treba sloga ako ne želi nestati sa scene. Nije to patetika, mi smo u vremenu velikih promjena. Nove opasnosti su nad nama, ne zato što bi netko htio počiniti zločine,

nego zato što nas ne vide. Veliki svijet i globalizacijski procesi ne vode računa o sebi, ni otkuda nam štiti neće doći. Ja sam uočavajući stvari tako kako vidim preuzeo i tu obvezu da nas podsjeća da ćemo biti ono što smo u sebi. Kralj Petar, kojega danas ovdje slavimo, kojega komemoriramo, komemoriramo ga zato što nije zaboravljen kao toliki drugi junaci naše povijesti

Mnogi su pali u zaborav, mnogi su nestali. Najlakše se pamte pobjednici, to je zato što sami pišu svoje povijesti, što sami podižu sebi spomenike. Ali ovaj kralj nas opominje. 900 godina nije mrtav zato da bi opomena stigla do nas, da bi nam rekla opet ovdje – **ujedinite se, budite jedno uz drugo, budite zajedno, budite braća.** Nije slučajno da se ovaj spomenik podiže u vrijeme kada je moderno omalovažavati nacionalnu povijest nacionalne junake, nacionalne lidere, vođe, tvorce država, one ili ove, svejedno, i to se zaboravlja, to se nastoji smanjiti. Glas naroda kojega ovdje čujemo pokazuje: što je pritisak veći, to su spomenici veći. U narodnom pamćenju neće nestati nitko tko je narod zadužio, tko je o narodu mislio, tko je narod sačuvao.

*Igor Zidić,
predsjednik Matice hrvatske*

KRALJ PETAR SVAČIĆ OPOMENA I INSPIRACIJA

Dana 13. rujna, godine gospodnje 2002., na Miljevcima se, na visovačkom vidikovcu, tamo gdje svaki namjernik, očaran ljepotom Božjega dara pozdravi Gospu, dogodio čudesan čin: podignut je i otkriven, uz sve svečanosti, velebitni spomenik Petru Svačiću, zadnjemu kralju hrvatske krvi, što pred ravno 900 godina junački proli krvlju za rodnu grud. Tom prigodom, pred više tisuća okupljenih domoljuba, što

Miljevcana što onih iz okolnih, ali i drugih krajeva Hrvatske po, za ovo doba godine vrlo jakoj buri, izvedena je opera – oratorij *Petar Svačić*. Bio je to događaj koji će se duboko urezati u miljevačku povijest, u povijest kraja iz kojega je kralj izniknuo i u koji se, nakon toliko stoljeća, opet vratio da bi ostao kao trajna opomena i inspiracija.

Čudno je i tužno: službena Hrvatska ničim nije

*Promocija knjige kralj Petar Svačić
Foto: Ante Verzotti*

obilježila ovu značajnu obljetnicu. Ostala je zakopana u prašnjavim arhivama, nedirnuti ni od političkih ni od znanstvenih krugova, iako sudbonosna i višestruko značajna, značajna utoliko što je Hrvatska pred punih devet stoljeća izgubila svoga kralja, a njegovom smrću i svoju samostalnost. Svikli na tuđina, zar smo se već zasitili slobode?

Ipak, kralj nije zaboravljen, ni Domovina nije zaboravljena. Sjetio ih se Visovac, sjetili su ih se Miljevci, sjetila ih se šačica prkosnih, njih tridesetak što se okupiše i krenuše u «nemoguć» pothvat. Ustrojeno je vijeće koje je za početak imalo samo silnu želju da nešto učini, da se zabilježi, da ne ostane prešućeno i zaboravljeno. Jer, povijesna istina je da ono što nije zabilježeno nije ni postojalo; jer, da je preskočena 900. obljetnica, koja bi se onda obilježila? Sigurno ne bi ni 901., ni 905., ni... Trebalo bi čekati novih sto godina. A dotad... I zato je Vijeće za obilježavanje 900. obljetnice smrti posljednjega kralja hrvatske krvi Petra Svačića krenulo u akciju, odlučno da ne odustane od nakane. I uspjelo je zahvaljujući domoljublju, zahvaljujući dobrim ljudima, zahvaljujući (zašto ne reći?) dobrim Hrvatima, svima onima kojima je Domovina, njezina prošlost i sadašnjost, njezina budućnost i sudbina na srcu. A ima ih takvih. Bezbroj!

Kralj Petar Svačić vječito je pitanje hrvatske historiografije, ali i vječita tajna. Historiografi se svađaju je li on Svačić ili Snačić. Neki ga i Kačićem nazivlju. I na tome ostaje. No činjenica je jedna i istina jedna: svi priznaju da je Petar bio hrvatski kralj, koji se drznuo ustati protiv silnika, protiv tuđina u obranu domovine. Nažalost, i protiv onih Hrvata kojima je draža bila mađarska kruna. I takvih je bilo. I pao je u borbi. A njegovom smrću pala je i Hrvatska. Za dugih devet stoljeća.

Kralj se opet vratio među svoje. Nad brinu ponad koje stražari i zadivljen gleda Visovac slušajući zvuke zvona što pjevaju najljepšu pjesmu Stvoritelju, i šum nedalekih slapova. Gleda ljepoticu Krku što vječito teče, onu istu koju je gledao sa svoga Kamička iz kojega je krenuo na devet stoljeća dugi put, da bi se konačno, sada, vratio među svoje.

Spomenik kralju djelo je kipara Kažimira Hraste, koji je osjetio kraljevu veličinu i njegovu ulogu u slavnoj i teškoj hrvatskoj prošlosti. Osjetio je miljevačko podneblje, snagu krša i kraljevu veličinu, i stvorio spomenik dostojan velikana. Spomenik u kojem se prepoznaju svi oni što su život dali za Hrvatsku, sve tamo od stoljeća sedmog pa do pobjedonosne Oluje. Ali, spomenik je i opomena svima onima što bi još uvijek Hrvatsku radije vidjeli na koljenima.

Veličanstven je bio čin otkrivanja spomenika. Okružena mnoštvom naroda, kralja je otkrio dr. Ivo Padovan, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, pokrovitelja proslave. S njim zajedno bio je i predstavnik Matice hrvatske, drugog pokrovitelja, dr. Igor Zidić, njezin predsjednik. Pozdravili su nazočne prigodnim, vrlo znakovitim i nadahnutim riječima, nakon čega je uslijedilo ono što se vjerojatno po prvi put dogodilo: u prirodi, na hladnoj i jakoj buri, dvjestotinjak glazbenih umjetnika izvelo je operu Jakova Gotovca *Petar Svačić* (libretto Zlatka Tomičića). Potom, do kasno u noć, narod veseo i oduševljen ostao je uz svoga kralja.

Ovom prigodom tiskana je i knjiga pod nazivom *Kralj Petar Svačić*, malena ali vrijedna, koja je na jednom mjestu sakupila sve ono što je historiografija rekla o zadnjem hrvatskom kralju, ali i dobar dio onoga što je o kralju rekla pučka i umjetnička književnost, jer brojnim umjetnicima Petar Svačić je bio inspiracija. Naravno da su u knjizi zabilježeni i svi oni zaslužni za ovaj veličanstven pozhvat koji će, bez dvojbe, biti poticajem za nove spomenike jer, Bogu hvala, Hrvati su tijekom svoje prošlosti imali velik broj i knezova i kraljeva koji su zaslužili čast i poštovanje. A samo poštujući prošlost, možemo sretno kročiti k budućnosti.

Marko Mendušić

*Prizor s otvaranja spomenika kralj Petar Svačić
Foto: Ante Verzotti*

MILJEVCI TVRĐAVA HRVATSTVA

Mnogi stanovnici Lijepe naše nisu čuli za selo Miljevci u općini Dmšić dok nisu oslobođeni od četničke okupacije 21. lipnja 1992. Burna je novija povijest sedam miljevačkih sela pod zajedničkim imenom Miljevci (Brištani, Bogatići, Drinovci, Širitovci, Karalići, Kaočine i Ključ), smještenih na platou između rijeke Krke i Čikole, gdje živi oko 1200 stanovnika. Miljevcani su bili u stalnoj opoziciji spram vladajućeg režima, a to ih je često skupo stajalo. Da bi poboljšali svoj materijalni status na škrotoj i oskudnoj zemlji na početku XX. stoljeća velik broj muškaraca odlazi u Ameriku, kao obećanu zemlju blagostanja. Gotovo svi se vraćaju nakon nekoliko godina pećalbarstva rodnoj grudi, obogaćeni životnim iskustvom iz «Merike» i američkim dolarima kupuju zemlju uz Krku i Čikolu. Uz mukotran život na kamenjaru, osluškaju se politička gibanja na ovim našim prostorima. Miljevcani se listom opredjeljuju za politiku popularnog vođe i učitelja hrvatskog naroda Stjepana Radića, a mnogi postaju vatreni radićevci. Stoga je sasvim razumljivo da je upravo na Miljevcima Stjepan Radić održao svoj poznati govor o borbi za seljačke i hrvatske pravice. Kao spomen na taj događaj 1971. osnovna škola u selu Drinovci dobila je ime Stjepana Radića, koju, nažalost, u ovom domovinskom ratu razorile četnici.

Velikosrpska hegemonija za stare Jugoslavije osjeća se i u miljevačkom kraju. Žandari skidaju s crkve hrvatski barjak, čemu se energično suprotstavljaju Miljevcani, a među pobunjenicima ističe se Mika Stojanović. Kao opozicionari kraljevini i Karadorđevićevoj dinastiji, Miljevcani, uvjereni radićevci, uzvikuju da su za republiku, pa zbog toga Miljevci dobiše popularno ime «Miljevačka republika». I u drugom svjetskom ratu, a osobito poslije rata, mnogi Miljevcani postadoše stradalnici. U poslijeratnim čistkama «narodnih neprijatelja», veliki broj Miljevačana poubijao nove vlasti, a ti ljudi nisu se bavili politikom već su živjeli svoj život kao poštteni seljaci i Hrvati.

Naravno, imajući na umu i objektivne okolnosti, Miljevci s dosta zakašnjenja dobivaju struju, asfalt, vodovod, a o nekakvom industrijskom pogonu nema ni govora. Posljedica toga je velik val emigracije iz miljevačkih sela u preokooceanske zemlje (osobito

OTKRIVANJE SPOMENIKA POSLJEDNJEJ
HRVATSKOM KRALJU PETRU SVAČIĆU

Miljevci, 13.-15. rujna 2002.

Kanadu i Australiju) i Njemačku. Selo počinje umirati, napuštaju ga mladi, gase se rudnici u Siveriću i u Trbounju, gdje su radili i brojni Miljevcani. Da je vodena racionalna politika u dislokaciji industrijskih pogona, ostao bi dio mladih ljudi na selu, a gradovi ne bi imali probleme koje imaju danas.

U takvim okolnostima dočekuju Miljevci «hrvatsko proljeće» 1971. nadajući se ljepšoj budućnosti. Oduševljeno pozdravljaju tadašnjeg hrvatskog opozicionara dr. Franju Tuđmana na veličanstvenom mitingu u Drinovcima, koji objašnjava nacionalnu neravnopravnost hrvatskog naroda u Jugoslaviji. Gotovo deset godina kasnije (početkom 1990.) opet Miljevcani na istom mjestu slušaju dr. Tuđmana, koji nagovještuje presudne događaje u ovoj zemlji Hrvata.

Došao je crni rujan 1991. kad su Miljevcani pred četničkim hordama morali u eksodus preko rijeke Čikole i skloniti se u primorska mjesta i gradove. Nakon devet mjeseci oslobodili su svoje Mijevce 21. lipnja 1992. godine i zavijorili svoj hrvatski barjak. Zapaljeni i opljačkani mnogi domovi, oskvrnjene crkve (Ime Isusovo i Sv. Petar i Pavao), ponižavani, mučeni, ubijani i zaklani Miljevcani (Marija i Mate Bačić) nikad neće zaboraviti četnička zlodjela i ona će morati biti primjerno kažnjena. Usprkos četničkom teror, ponovno su oživjela miljevačka sela, a miljevačkim kršom odzvanja pjesma hrvatska. Dok budu tekle Krka i Čikola, nikad Miljevcani neće zaboraviti svoje selo, ma gdje god živjeli Miljevcani, uvijek će svoje selo nositi u srcu i njime se ponositi.

Prof. Ante Škeljo, Zabok

Akademski kipar Kažimir Hraste, autor spomenika kralju Petru Svačiću

Kralj je simbol srčanosti i odanosti Domovini!

Akademski kipar **Kažimir Hraste** autor je nekoliko umjetničkih djela koja su postavljena na području Miljevaca i na Visovcu. Bio je to povod za razgovor s gospodinom Hrastom kojeg smo zamolili da nam kaže otkud datira ta njegova veza s ovim krajem i kako je došlo do postavljanja tolikog broja radova upravo na području naše župe i na Visovcu:

Sada već davne 1988. godine radio sam Križ za crkvu Sv. Ante u Kninu. Tada sam upoznao fra Šimu Samca i Miroslava Ivića. Iste sam godine načinio i skulpturu Uskrsnuće za franjevece na Visovcu, koja još stoji na njihovoj grobnici. Bio je to moj prvi rad na Visovcu, odnosno Miljevcima. Ta neobična skulptura je moja interpretacija Uskrslog Krista. Uskrsnuće kao jedno od najvećih uporišta naše vjere bila mi je duboka inspiracija. Radio sam je iz željeznih prutova, poput šiba. Nastojao sam «crtanjem» željeznim linijama stvoriti iluziju Kristova tijela, a opet

ostaviti dovoljno prostora da šupljine ili negativ tijela bude tvar koja čini Krista onim što on jest: materijalizirani duh. Boja sada već zahrđalog željeza podsjeća na boju franjevačkog habita.

Sljedeći vaš rad je na vrhu visovačke brine?

Reljef Visovačke Gospe koja se nalazi na vrhu brine i u okviru sada već uređenog vidikovca napravio sam s namjerom da ukažem na Gospino prisustvo na tom svetom mjestu. Na reljefu se ističe Gospina kruna koja izlazi iz okvira slike, s dva tekuća putniku namjerniku i zahvalom pokojnom ministru Gojku Sušku.

Napravili ste i portret pokojnog predsjednika dr. Tuđmana postavljen u Drinovcima?

Lik pokojnoga predsjednika dr. Franje Tuđmana htio sam prikazati kao čovjeka, našega suvremenika. Ideja je bila da ga prikazem kao čovjeka kojega smo imali među sobom. Ovim portretom (glavom a ne uobičajenim poprsjem) želio sam prikazati njegov psihološki lik: žive oči i stisnute usnice odaju karakter našega prvog predsjednika. Inače, portret je postavljen na mjestu gdje je 1971. godine održao govor pa je spomenik uspomena na taj važan događaj.

Kao kruna vašega rada dolazi spomenik Kralju?

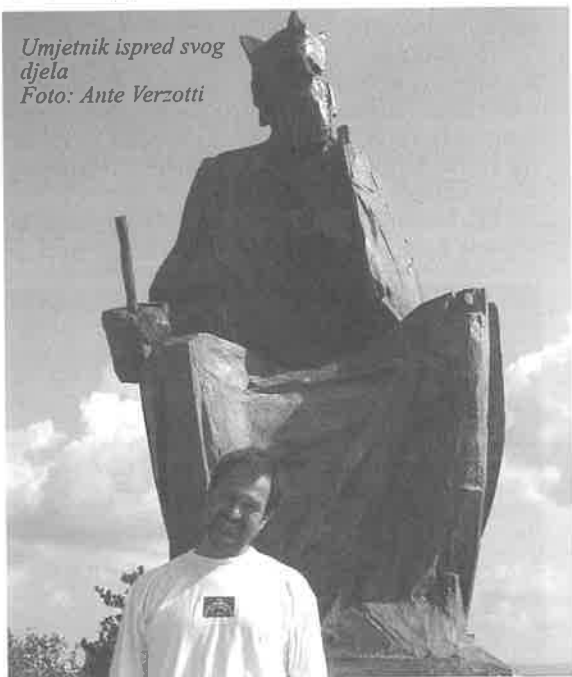
Najveći moj rad na Miljevcima, ne samo po dimenzijama, spomenik je kralju Petru Svačiću kojega sam napravio po narudžbi Vijeća za podizanje spomenika posljednjem hrvatskom kralju Petru Svačiću. Ideja mi je bila da Kralja prikazem u njegovoj elementarnoj snazi: Kralj, koji je tek došao na prijestolje, a već se mora boriti za opstanak Države. Stoga sam ga zamislio u pozi ratnika koji u jednoj ruci drži štit, simbol obrane, a u drugoj zasukani mač, ali je spreman za boj. Ta bi skulptura trebala prikazati karakter kralja Petra Svačića, njegovu srčanost i odanost Domovini. Tehnika koju sam upotrijebio takva je da njegova unutarnja snaga izbija kroz površinu kipa. Tek iz blizine se vidi struktura drvenih letava, ali iz daljine se sav stopio u cjelinu zamišljenoga Kralja.

Radeći upoznali ste Miljevece i Miljevcane?

Istina, ovim sam radovima upoznao ovaj kraj i ljude. Toliko sam puta bio na Miljevcima i Visovcu, a okružen svojim radovima tu se sada osjećam kao kod kuće. Nadam se da na ovom nećemo stati, da će Miljeveci dobiti još neku zanimljivu skulpturu. Fra Šime Samac već ima neke sjajne ideje, i ja ću dati svoj doprinos da se one realiziraju i da Miljeveci i po tome postanu prepoznatljivi u nacionalnim okvirima. To što ovaj kraj čini jedinstvenim je ljepota u pravom smislu «Lijepe naše» i ljubav za domovinu koja je u karakteru ovih ljudi.

M. Ivić

Umjetnik ispred svog
djela
Foto: Ante Verzotti

ZAJECAJ JECAJEM SILNIM

U povodu 900. obljetnice pogibije zadnjega
hrvatskog kralja PETRA SVAČIČA

Zajecaj jecanjem silnim kroz vrijeme, prostor-kroz
muku,

Hrvatska žalobna vilo – iz srca duboke rane,

Nek ti se prolomi jecaj, nek vjetra nadvisi huku,

Potrese Doma'ju našu, do srži duhove gane,

Jer PETAR, posljednji vladar a krvi hrvatske slavne,

Na Gvozdu, planini suroj, gle, mrtav, ostavljen leži,

Zar više slušati ne će slobodne zvukove davne...?

I dušman pred njegovom snagom, i nek je mrtav – sad
bježi.

Kosa mu krvava pala niz lice – prekrila čelo,

O vilo hrvatska, pridi, nad kraljem suze sad roni,

Na rane njegove ljute spusti sad prebijelo velo;

Grabljivice ptice vrh tijela svetog mu rastjeraj-goni!

Za grudu je hrvatsku slavnu, od svojih ostavljen, pao,

Jer njene ljubljase mede; iz krvi svaka mu niknu,

Ljepoti njihovoj nije dušmanu pristupit dao...

Radije izabra borbu – okršaj na koji viknu.

Zar na lak način da tuđin prigrabi baštinu svetu

Za koju se borio nije nit blaga joj cijenit znade...?

O, radije borbu i smrt neg' ropstvo dušmanu kletu,

Jer navijek živjet će onaj tko život za Hrvatsku daje!

O Petre, zadnji naš kralju, hrvatske krvi nam čiste,

Sred naših stradanja teških Tvoj primjer daje nam snagu,

Jer i mi od tuđinskih zala čuvamo izvore bistre,

Jer i mi stupamo smjelo po našem krvavom tragu.

O moli za rod nam Hrvata – da udes gorki ga mine,

Da nije uzalud bila krv nam i stradanje Tvoje

I naših boraca bezbroj – već sjaj Slobode da sine ...

Jer za KRST – SLOBODU zlatnu živote dajemo svoje!

Anka Petričević

(S. Marija od Presv. Srca)

8. 03. 2002. Samostan sv. Klare- Split

ZGODOPIS

naše župe od 18. ožujka do 15. prosinca 2002.

18. ožujka, završeni radovi na obnovi fasade župne kuće. Otvorena trgovina «Lakirka» u Drinovcima kod škole.

Od 21. do 23. ožujka, održan je seminar za mlade naše župe pod geslom Mjesto mladih u župnoj zajednici, seminar su vodili fra Stipe Nimac, fra Jure Šimunović i studenti KBF-a iz Splita. 22. ožujka bila je uskršna ispovijed. Pomagali su ispovijedati fra Ivan Čupić, fra Milan Ujević, fra Karlo Krolo. Ispovijedilo se 220 vjernika. Toga je dana župnik dovezao iz tiskare uskršni broj župskog lista. Spremali su župski list za poštu Franka Malenica, Ante, Monika i Domagoj Lovrić.

24. ožujka, Cvjetnica, misa samo u Drinovcima. Bura, sunce i poneka pahuljica snijega su se izmjenjivali. Blagoslov maslinovih grančica kod župske kuće, potom procesija prema crkvi. Puna crkva vjernika. Poslije mise župnik je vozio hranu u kninski Caritas što su je spremili župljani za pomoć prognanim Hrvatima iz BiH.

Od 28. do 31. ožujka, sveto trodnevlje, najvažniji liturgijski dani. Veliki četvrtak, Veliki petak, Velika subota i Uskrs. Lijep broj vjernika sudjelovao je na liturgijskim slavljinama. Na Uskrs je bilo lijepo vrijeme i puna crkva vjernika.

02. travnja, gospodin Mate Malenica, đišin, dipl. ing. građevine, njegov zet Mate Blažanović i župnik mjerili su i snimali stanje zvonika za izradbu projektne dokumentacije za sanaciju zvonika župne crkve u Drinovcima.

07. travnja, nedjelja, sv. mise u Drinovcima i Širitovcima. Poslije svete mise u Širitovcima sastanak roditelja i krizmanika u vezi svete krizme.

11. travnja, župnik slavio misu u Kaočinama za vjernike u kući Marka Kulušića, na misi bilo trideset vjernika.

13. travnja, poslije vjeronauka i pjevanja za krizmanike župnik na radio-postaji Drniš vodio emisiju Duhovna misao.

16. travnja, svetu misu župnik slavio u Vlaićima Donjim, na misi sudjelovalo 20 vjernika.

19. travnja, misa u Ključu, na misi sudjelovalo 30 vjernika a preko mise pjevalo i pričestilo se njih sedamnaest. Poslije toga svi smo jeli prisnicu, sir i pili «misno» vino.

20. travnja, u Drnišu susret ministranata

Šibenske biskupije. U ministrantskom kvizu ispali smo u prvom krugu, ali smo u nogometu osvojili brončanu medalju (treće mjesto). Natjecali su se ovi ministranti: Ivan Galić, Ivan Kulušić, Stipe Kulušić, Ante i Mate Dželalija, Ivan Skelin i Antonio Vlaić.

23. travnja, župnik slavio misu u Bogatićima u staroj školi. Na misi sudjelovalo 30 vjernika, većinom djece.

24. travnja, župnik sudjelovao u Šibeniku na mjesečnoj rekolekciji. Tema je bila «Ovisnost u obitelji». Tada je direktor Caritasa Šibenske biskupije mons. Slavko Mikelin darovao za potrebe naše župe jedan kalež.

26. travnja, župnik dovezao iz Splita novi crkveni barjak za župnu crkvu. Barjak su izvezle časne sestre iz Dubrovnika. Poslijepodne misa u Brištanima Gornjim, na misi 20 vjernika.

03. svibnja, župnik slavio svetu misu u Ivićima Čunići, na misi sudjelovalo petnaest vjernika. Predložili su župniku da malo popije vina prije mise pa će bolje govoriti.

04. svibnja, u župnoj kući održana prva sjednica Vijeća za obilježavanje devetstote obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića. Na sjednici je bilo dvadeset članova. Prihvaćen je plan i projekt izrade kipa kralja Petra Svačića i izvedba opere Jakova Gotovca «Petar Svačić». Tada je akademski kipar Kažimir Hraste ostavio jedan gipsani uzorak kralja Petra Svačića što ga je napravio za župu.

07. svibnja, svetu misu župnik slavio u Grabićima i Vatavucima u Širitovcima, na misi sudjelovalo osam vjernika.

10. svibnja, susret o. biskupa Ante Ivasa u popodnevnom satima s krizmanicima i njihovim roditeljima i kumovima. Poslije toga je bila sveta ispovijed za njih. Ispovijedali su fra Marko Duran, fra Karlo Krolo, fra Milan Ujević, fra Stjepan Matić i don Krešo Mateša.

12. svibnja, u župi sveta krizma. Lijepo vrijeme nam je omogućilo da smo mogli početi u

Grabići i Vatavuci

procesiji od župske kuće prema crkvi. Crkva je bila ispunjena i mnogi su ostali izvan crkve. Na početku misnog slavlja o. biskupa su recitacijama pozdravili krizmanici: Katarina Duilo, Ivan Pilić, Irena Pulić, Antonia Pletikosa i Nino Vlaić. S ocem biskupom su suslavili fra Petar Pletikosa, fra Šime Samac i župnik. Na kraju svete mise u ime krizmanika o. biskupu se zahvalila Krocija Kulušić, a Jelena Malenica je svim mamama čestitala Majčin dan. Preko mise su svirale Anđela Ivić i Marijeta Kulušić a pjevao je župski zbor. Gosp. Mile Petrović je lijepo nacrtao na papiru silazak Duha Svetoga.

14. svibnja, u formaciji župske zajednice župnik slavio misu u Vlaićima Gornjim. Na misi sudjelovalo dvadeset vjernika.

17. svibnja, provincijal fra Žarko Maretić učinio je vizitu, posjetio je župnu crkvu i porazgovarao o stanju u župi.

22. svibnja, župnik sudjelovao u Šibeniku na mjesečnoj rekolekciji za svećenike. Tema rekolekcije je bila priprema za brak.

24. svibnja, ispovijed za prvopričesnike i njihove roditelje. Pomogao ispovijedati fra Karlo Krolo.

25. svibnja, u Kninu susret ministranata naše franjevačke provincije. I naši su ministranti sudjelovali u kvizu i u nogometu.

26. svibnja, u župi slavlje Prve svete pričesti. U procesiji smo pošli od župske kuće do crkve. Dvanaest prvopričesnika obučeni u bjelinu. Recitacijom na početku i na kraju svete mise uzveličali su sami prvopričesnici misno slavlje.

29. svibnja, Dan škole. Kulturni i sportski dio odvijao se u novoj sportskoj dvorani. Tada su podijeljene nagrade učenicima koji su sudjelovali na županijskom i državnom natjecanju.

06. lipnja, navečer svetu misu župnik slavio u Vukačićima, na misi sudjelovalo trideset i pet vjernika, lijepo su pjevali preko mise. Za večeru su po želji župnika spremili zelje.

10. lipnja, postavljena četiri metalna stupa za rasvjetu na igralištu kod škole u Drinovcima.

11. lipnja, župnik slavio svetu misu u Bašićima, na misi sudjelovalo devet vjernika.

14. lipnja, završetak školske i vjeronaučne godine, radost, ali i suze radi popravnog i propale godine.

21. lipnja, proslava desete obljetnice oslobođenja Miljevaca. Prije mise polaganje vijenaca kod spomen-obilježja poginulih osloboditelja Miljevaca a zatim sveta misa koju je predvodio fra Šime Samac u suslavlju s još šest svećenika. Preko mise je pjevao župski zbor. Poslije mise svećenici su izmolili odriješene za pokojne branitelje a zbor je otpjevao hrvatsku i

Mladi pripremaju list

miljevačku himnu. Poslije toga bio je domjenak za sve prisutne u školi.

29. lipnja, svetkovina Sveti Petar i Pavao. Misa u Širitovcima. Prije mise po običaju procesija oko groblja. Misu je slavio župnik, preko mise svirao Domagoj Lovrić, a vjernici su pjevali.

Od 01. do 06. srpnja, župnik sudjelovao na međunarodnom susretu svećenika u Međugorju. Bilo nas je 465 svećenika iz 36 zemalja svijeta. Tada je župnik sa sobom iz Međugorja poveo o. Pieta Tibaxa, misionara u Congu u Africi gdje je i župnik proveo neko vrijeme.

Od 13. do 20. srpnja župnik je bio u posjeti fra Josipu Cvitkoviću misionaru u Maroku.

23. srpnja, u župskoj kući razgovarali o projektu obnove zvonika: dipl. ing. građevine Mate Malenica, Mislav Rebić, dir. poduzeća Portal, Zdravko Živković, viši savjetnik u Ministarstvu kulture, Joško Čuzela, pročelnik Zavoda za kulturnu baštinu iz Šibenika i župnik. Idejni projekt obnove zvonika izradio je M. Malenica.

27. srpnja, na Visovcu održan sastanak Vijeća za obilježavanje devetstote obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića. Prvo vjenčanje ove godine u našoj župi, Slavko Dželalija i Anda Bogić.

02. kolovoza, Gospa od anđela na Visovcu, župnik pomagao ispovijedati. Mnogi naši vjernici su hodočastili na Visovac toga dana. Svetu misu u deset sati predvodio je ličko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović.

15. kolovoza, Velika Gospa, župnik hodočastio pješice zajedno s drugim vjernicima. Misno slavlje u 10,30 sati predvodio drniški župnik i dekan fra Marko Duran.

17. kolovoza, u Roškom slapu održan sastanak Vijeća za obilježavanje devetstote obljetnice posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića.

18. kolovoza, svete mise u Širitovcima i Drinovcima slavio župnik. Poslijepodne župnik blagoslovio privatnu kapelicu što su je napravili u dvorištu svoje kuće u Bašićima Ante i Janja Bašić.

23. kolovoza, župni zbor počeo s pripremama

pjesama za blagdan Gospe od milosti u večernjim satima.

Od 26. do 28. kolovoza, župnik sudjelovao na katehetskoj ljetnoj školi za vjeroučitelje u osnovnoj školi u Splitu. Tema je bila «Motivacija u vjeronaučnoj nastavi».

31. kolovoza, na Visovcu zavjetovanje i oblačenje novih novaka. Dvojica franjevačkih novaka se zavjetovala i sedmorica obukla redovničko odijelo. Poslijepodne sastanak Vijeća za obilježavanje devetstote obljetnice kralja Petra Svačića.

02. rujna, župnik na sudu. Općinski sud u Drnišu pozvao župnika za svjedoka. Tužitelj Ivica Bačić, tuženik Zvonko Marić, radi isplate.

03. rujna, u školi u Drinovcima Ante Dželalija i župnik supresjedatelj Vijeća za obilježavanje devetstote obljetnice smrti posljednjeg hrvatskog kralja Petra Svačića održali konferenciju za novinare. Na konferenciji je bilo pet novinara.

04. rujna, na igralištu kod škole u Drinovcima postavljeni reflektori. Poslijepodne posjetili su o. biskupa Antu Ivasa Marija Kulušić, Ilija Galić i župnik te ga obavijestili o pripremi za obilježavanje devetstote obljetnice smrti kralja Petra Svačića i uručili mu pozivnicu.

07. rujna, uređenje i čišćenje groblja u Širitovcima i u Drinovcima. U Širitovcima sudjelovalo trideset vjernika, a u Drinovcima petnaest.

09. rujna, početak nove školske i vjeronaučne godine. U devet sati župnik je slavio misu u crkvi za sretan početak nove školske i vjeronaučne godine. Na misi sudjelovali učenici, nekoliko roditelja i učitelja.

12. rujna, iz ljevaonice umjetnina ALU iz Zagreba dovezli su monumentalni spomenik kralja Petra Svačića odljeven u bronci, rad ak. kipara Kažimira Hraste, iz Solina dovezen je kameni postament iz klesarske radionice Ive Radana koji je postavljen na vrh miljevačke brine. Jedan čin je izvršen i dovršen. Kralj Petar Svačić je nakon devet stotina godina ponovno među svojima. Uskrsnuo je! Živ je!

12. rujna, početak trodnevnice za blagdan Gospe od milosti, svetu misu je predvodio fra Stjepan Matić, župnik u Siveriću. Društvo numizmatičara i filatelista iz Šibenika postavilo filatelističku izložbu u osnovnoj školi u Drinovcima. Župnik sudjelovao u emisiji radio Knina u vezi otkrivanja spomenika kralju Petra Svačića i izvedbe opere «Petar Svačić».

13. rujna, petak, veličanstveno, san se pretvorio u javu. Povijesni događaj. Miljevci kulturno središte godine. Neponovljiv događaj. Malo mjesto, a veliko djelo. Podimo redom. U devet sati župnik je na Radio Šibeniku govorio o

Dani kruha u školi

današnjem događaju na Miljevcima. U 16,00 sati sveta misa u crkvi, u 17,00 sati svečano otkrivanje spomenika kralja Petra Svačića. Na početku voditelj programa Ante Čedo Martinić glumac iz Splita pozdravlja sve prisutne uzvanike i goste te uvodi u program. Zatim riječ ima gđa. Jasna Skelin Duboković, koja u ime organizatora, kao najstarija članica, pozdravlja prisutne. Riječ uzima Igor Zidić, predsjednik Matice Hrvatske, a poslije njega akademik Ivo Padovan, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i pokrovitelj proslave, koji uz gromoglasni pljesak prisutnih otkriva monumentalni spomenik kralja Petra Svačića. Mješoviti zbor Hrvatske radio-televizije pjeva hrvatsku himnu. Mnogi mladići i djevojke su obučeni u narodne nošnje, Vrlika, Kijevo, Pakovo Selo, Zaton, Miljevci, Drniš ... crvene kape ... fotografiranje pred spomenikom i poslije toga u 18.30 sati izvedba opere- oratorija u jednom činu «Petar Svačić» Jakova Gotovca. Sunce zalazi, bura puše, podrhtavaju koji su došli u ljetnoj odjeći. Tribine su ispunjene. Dvije stotine umjetnika stupa na pozornicu, pod dirigentskom palicom Nikše Bareze započinje opera – oratorij... Glasovi se razliježu, sežu do Kamička i oživljuju kralja Petra Svačića... Na kraju opere – oratorija publika je burnim pljeskom nagradila izvođače ... slijedio je domjenak i pjesma pod šatorom ...

14. rujna, otvaranje filatelističke izložbe u školi. Otvorio ju je gradonačelnik Drniša Ante Dželalija. A o značenju izložbe govorio je gosp. Mario Lušić. Poslije toga je slijedilo predstavljanje knjige Kralj Petar Svačić, spomen- knjižica u povodu proslave 900. obljetnice posljednjeg kralja hrvatske krvi. Knjigu su predstavili dr. Marko Mengušić i prof. Vinko Ivić. Slijedila je podjela zahvalnica sponzorima i darovateljima...

15. rujna, Gospa od milosti. Lijepo vrijeme. Po drevnom običaju počeli smo s procesijom oko Braštine. Gospin kip su nosile Manuela Stojanović, Marijana Kisić, Vesna Malenica i Anita Šostera obučene u narodne nošnje. Misno slavlje je predvodio ličko –senjski biskup mons. dr. Mile

Bogović, a s njim su suslavili fra Marko Duran, fra Šime Samac i župnik. Franjevački novaci su čitali čitanja i predmolili molitvu vjernika. Na misi je sudjelovalo preko sedamsto vjernika. Preko mise su svirale Anđela Ivić i Marijeta Kulušić, a pjevao župski zbor pod vodstvom Marije Kulušić. Na objed su stigli i okolni župnici. Župnik Kljaka fra Eugen Poljak predao je župniku knjigu svagdašnjih čitanja kroz godinu III. svezak, na kojoj je pečat naše župe. Tu mu je knjigu donijela jedna žena koja je rekla da ju je našao njezin sin kad su oslobodili Miljevce. Poslijepodne svetu misu je slavio župnik i bio je blagoslov djece.

22. rujna, na početku svete mise u Širitovcima župnik je predstavio vjernicima prvopričesnike naše župe, ima ih četrnaest, a poslije mise bio je susret s roditeljima i dogovor oko pouke za prvopričesnike.

24. rujna, Paica Vranjković dovezao je svojim traktorom devet vreća grožđa župniku što su skupili u Vranjkovićima.

28. rujna, hodočastili smo u Međugorje, bilo nas je pedeset hodočasnika.

01. listopada, listopadska pobožnost, na krunici i misi bilo šest vjernika.

08. listopada, u Bogatićima krunica i poslije krunice sveta misa u bivšoj školi. Na pobožnosti sudjelovalo dvadeset pet, vjernika uglavnom djece.

11. listopada, listopadska pobožnost u Brištanima Donjim, sudjelovalo petnaest vjernika.

16. listopada, župnik na Braču držao svećenicima duhovnu obnovu.

19. listopada, dvoje naših mladih sudjelovalo na susretu katoličke mladeži Šibenske biskupije u Vodicama. Župnik slavio misu na Visovcu s Udrugom roditelja poginulih branitelja iz Splita.

26. listopada, u župskoj kući u večernjim satima bio sastanak Župnog ekonomskog vijeća. Predloženo je da se uvede grijanje u crkvi u Širitovcima i obnovi zvonik u Drinovcima.

Još koji dan...

30. listopada, Slavka i Zdravko Galić Belić darovali tapet za crkvu u Širitovcima.

01. studenoga, Svi sveti, u obje crkve bilo je vjernika iz svih krajeva lijepe naše Domovine i župe, broj im se nije mogao izbrojiti. Župnik je pozvao župljane da dođu probati novo vino što su mu darovali, malo ih se odazvalo. Svijeće i cvijeće krase naša groblja.

05. studenoga, župnik slavio misu u Brištanima Gornjim.

10. studenoga, u Zagrebu proslavljen tradicionalni Miljevački dan. U 12,30 sati svetu misu u crkvi Gospe Lurdske predvodio je fra Šime Samac, u suslavlju s fra Petrom Pletikosom i župnikom, poslije mise bio je domjenak u samostanskoj dvorani. Na susretu je bilo oko dvjesto Miljevačana koji žive u Zagrebu i okolici. U župi župnika je zamijenio fra Ivica Omazić, domeštar novaka na Visovcu.

24. studenoga, preko mise u Drinovcima proslavili su pedesetu obljetnicu braka Marija i Marko Malenica iz Ključa. U Drnišu u župnoj kući sudjelovali su roditelji prvopričesnika na predavanju o molitvi u obitelji koje je održao bračni par Elza i Nikica Jurun.

29. studenoga, u Drnišu na pouci za mlade sudjelovali i naši mladi na temu Sloboda i ljubav, koju je održao fra Jure Šimunović, profesor s KBF u Splitu.

6. prosinca, i ove je godine Sv. Nikola posjetio školu U Drinovcima... i podijelio darove učenicima, a oni su njemu uzvratili lijepim recitalom.

8. prosinca, nedjelja, puše željno iščekivana bura, svinjokolja. Župnik na kraju mise u Drinovcima zahvalio Anđeli Ivić na trogodišnjem sviranju nedjeljom i blagdanima u crkvi i zaželio joj da proslavi i zlatni jubilej sviranja u crkvi.

10. prosinca, ove zime pao prvi snijeg.

11. prosinca, Paško Galić, Ivan Galić i Zvonimir Skelin dragovoljno su u crkvi u Širitovcima postavili grijanje na struju, materijal je koštao 26 300 kn.

Od 10. do 15. prosinca, župnik posjetio po župi bolesne, stare i nemoćne i tako im pomogao pripremiti se za Božić.

Župljani iz Brištana Gornjih

PRILOZI ZA CRKVU OD 20. 03.02. DO 06. 12. 02.

ŽUPLJANI:

Bogačić:
Ivan Galić, 100 kn

Brištani:
Šime Runjić, 200 kn
Ana Bačić, 100 kn
Neda Perišić, 150 kn
Jadranka Pilić, 150 kn
Ante Bačić, 150 kn
Drinovci:
Ivan Kozjić p. Mate, 150 kn
Ana Mazalin, 250 kn
Adrijano Latković, 400 kn
Jole Skelin, 100 kn

Kaočine:
Obitelj p. Adama Malenice, 1 400 kn
Marko Lovrić p. Jakova, 100 kn
Ivan Vlaić p. Jose, 100 kn

Karaličić:
Ive Vatauvuk, 50 E + 100 kn
Rosa Puljić, 150 kn

Širitovci:
Petar Lovrić, 900 kn
Šime Vranjković p. Jakova, 150 kn
Frane Lovrić Ićalo p. Marka 200 kn
Zdravko Lovrić, 100 kn
Šime Hrvanja Lovrić p. Krste, 100 kn

MILJEVČANI IZVAN MILJEVACA:

Ivanka i Ante Bukmir, Zg., 25 E
Branko Malenica, Zg., 95 E
Paško Mamut, Nj., 50 E
Mile Galić Mateško, St., 50 E
Obitelj p. Ive Bašića, Ši., 500 kn
Niko Malenica, Zg., 120 kn
Ante Kulušić Čabarov, Kanada, 1 000 kn
S. Ana Samodol, Nj., 50 E
Drago Bašić, Nj., 500 kn
Ivica Lovrić, Sesvete, 3 000 kn
Ante Samodol, Nizozemska, 50 E
Zvonko Puljić, Nj., 740 kn
Zvonko Galić, Nj., 50 E
Mladen Dželalija, St. 500 kn
Mirjam Čurić, Zg., 100 kn
Anka Bulat r. Vranjković, Kanada, 300 CAD
Marija Gverić r. Sulje, 170 E
Tonka Brstilo r. Sulje, 200 kn
Jakov Skelin, Kanada, 150 CAD
Niko Kulušić, Kanada, 100 CAD
Ante i Janja Bašić, St. 500 kn
Zora Kovačević, r. Skelin, Zg., 200 kn
S. Hijaćina Bačić, Korčula, 300 kn
Lucija Vrkić, 100 kn
Joso Skelin, London, 30 S USA
Drago Stojanović, Zg., 50 kn
Mijo Samodol, Zg., 80 kn
Obitelj p. Šime Galića, Driš, 500 kn
Croacija osiguranje d.d. filijala Ši, 5 000 kn
Zdravko Stojanović, Zg., 500 kn
Mate Blažanović, Zg., 450 kn
Zora Kovačević r. Skelin, V. Gorica, 200 kn
Joso Galić, Zg., 100 kn
Marko Skelin, Županja, 100 kn
Katica Skelin, Utrine, 200 kn
Obitelj Župan, Zg., 150 kn
Velka Josić, Sesvete, 150 kn

Božena Svetec, Zg., 200 kn
Božo Skelin, Ši. 200 kn
Ante Višić, Zg., 400 kn
Nikola Vukorepa, Zg., 300 kn
Šime Skelin, Zg., 500 kn
Slavka Mazalin, Zg., 200 kn
Ivan Lovrić, 500 kn
Nada Golubić, Zg., 200 kn
Ivan Deronja, Kašina, 300 kn
Ante Vlaić Mijin, 200 kn
Ante Perišić, p. Josipa, Zg., 400 kn
Ivan Sušić, N. Zg., 200 kn
Mile Malenica, Zg., 200 kn
Mile Skelin, Zg., 300 kn
Anka Blažanović, Zg., 100 kn
Jagoda Katić, Zg., 100 kn
Željko Lovrić, Zg., 500 kn
Obitelj Ivica Vlaić, 400 kn
Ivan i Ivka Bašić, Zg., 200 kn
Obitelj Stipe Skelin, Zg., 500 kn
Mate Skelin Slavkin, Zg., 100 kn
Anka Malenica, Zg., 150 kn
Nikola Čipčić, 50 kn
Tome Samodol, Omiš, 200 kn
Ante Kozjić Ivanov, St. 200 kn

Milan Malenica, Vodice, 200 kn
Miroslav Vatauvuk, Brodarica, 1000 E
Anka Odak, 150 kn
Dinko Perišić, 200 kn
Obitelj Švajgović, 200 kn
Ante Belin, 300 kn
Vedran Perišić, 200 kn
Ićo Perišić, 100 kn
Obitelj Labaš, 100 kn
Alen Sunko, Zg., 50 kn
Franka- Zrinka Mazalin, Zg., 100 kn
Crkveni barjak
Šime Runjić, Brištani, 200 kn
Joso Kulušić p. Jakova, Ključ, 100 kn

MRTVAČNICA

Joso Samodol Borac, Nj., 600 kn
Mate Matanac Samodol, St., 600 kn
Obitelj Šime Grabića, Srma, 200 kn
Šime Malenica, Drinovci, 200 kn

GROBLJE

Paško Samac, Du., 100 kn
Vlatko Skelin, Zg., 500 kn

**AKO SMO KOGA SLUČAJNO
IZOSTAVILI, NEKA NAM
OPROSTI I NEK NAM SE
JAVI. HVALA SVIMA KOJI
SU DALI SVOJE PRILOGE.**

Gospođa Jasna Skelin- Duboković pozdravlja...

Foto: Ante Verzotti

ZNATE LI ?

-da je papa Ivan Pavao II. 16. listopada 2002. započeo 25. godišnjicu svoje papinske službe i da je proglasio «godinu krunice» od listopada 2002. do listopada 2003.

-da je naš šibenski biskup o. Ante Ivas također proglasio za našu biskupiju «godinu krunice» od Bezgrešne 2002. do Bezgrešne (8. 12.) 2003.

-da je na redovitoj skupštini članova Kongregacije za kauze svetaca 19. studenoga u Vatikanu definitivno potvrđeno čudo, koje se dogodilo po zagovoru službenice Božje Marije od Propetog Petković utemeljiteljice družbe Kćeri milosrđa. Nju će papa zajedno s Ivanom Merzom iduće godine proglasiti blaženom u tijeku svoga trećeg posjeta Hrvatskoj.

-da je naš bivši župnik fra Stanko Mandac, proslavio u Sinju 1. travnja ove godine 50.-u obljetnicu svećeničkog ređenja.

-da u osnovnoj školi u Drinovcima i Kaočinama ove šk. godine ima 111 učenika, u Drinovcima 105 i u Kaočinama 6 učenika.

-da se prvi put u povijesti osnovne škole u Drinovcima dogodilo da su dva razreda spojena zajedno i to 1. i 2. u jedan razred. U prvom ima 10 a u drugom 6 učenika.

-da u prvom razredu iz Drinovaca nema ni jedan učenik, iz Ključa ima samo jedna učenica, iz Brištana samo jedan učenik i iz Kaočina samo dva učenika.

Prilozi za list Miljevci

Mile Malenica Ivanov, Drinovci, 200 kn
Ante Lovrić p. Paške, Zg., 50 E
Mijo Samodol, Zg., 100 kn
Ivanka i Ante Bukmir, Zg., 25 E
Ivan Ivić, St., 100 kn
Ante Škeljo, Zabok, 500 kn
Manda Dabelić, Zaprešić, 50 kn
Neda Grubišin, Ši., 100 kn
Fra Karlo Jurišić, Ma., 100 kn
Davor Kulušić, Ši., 1.000 kn
Mirko Galić, Nj., 200 E
Ante Malenica, Australija, 100 AUT
Ante Skelin, Nj., 50 E
Stipe Lovrić, Trogir, 200 kn
Mirko Lovrić, Stobreč, 50 kn
Lucija Vrkić, 100 kn
Joso Skelin, London, 20 S USA
Ante Perišić p. Šime, Zg., 100 kn
Ante Samac (Niko), Zg., 100 kn
Branko Kisić, Zg., 100 kn
Branko Samodol, Sesvete, 100 kn
Zdravko Vlajić, Zg., 200 kn
Anka Duić, Zg., 70 kn
Vjekoslav Grabić, Sesvete, 100 kn
Marko Kulušić Škrga, Zg., 100 kn
Ante Višić, Zg., 100 kn
Nikola Vukorepa, Zg., 100 kn
Jandre Vlajić, Zg., 200 kn
Ante Vlaić, Sesvete, 200 kn
Neda Burilo, Zaprešić, 100 kn
Ivan Deronja, Kašina, 300 kn
Ivan Sušić, N.Zg., 100 kn
Josip Šostera, Zg., 150 kn
Mate Samac Paškin, Zg., 100 kn
Pavao Kulušić, Zg., 100 kn
Željko Lovrić, Zg., 500 kn
Josip Pilić, Zg., 200 kn
Ivan i Ivka Bašić, Zg., 100 kn
Ante Čipčić p. Ivana, Zg., 200 kn
Paško Skelin, Zg., 300 kn
Stipe Bačić p. Mile, Zg., 50 E
Šime Runjić, Bristani, 200 kn
Joso Samac p. Mate, Zg., 200 kn
Ivan Samac p. Mate, Bristani, 100 kn
Zvonko Lovrić, Šr., 100 kn
Ante Vlaić p. Ante, 100 kn
Ankica Škrtić, Gen. Stol, 100 kn
Nikica Mazalin, Zg., 50 kn
Mile Petrović, 200 kn
Jole Skelin Dr., 100 kn
Ante Toni Vranjković, 100 kn

VJENČANI OVE GODINE

27. VII. 2002.
Slavko Dželalija i Anđela Bogić;
12. X. 2002.
Igor Štrbac i Ana Stojanović;
12. X. 2002.
Denis Begonja i Nikolina Puljić.

KRŠTENI OD USKRSA DO BOŽICA 2002.

«TKO UZVJERUJE I POKRSTI SE, SPASIT ĆE SE, A TKO NE UZVJERUJE, OSUDIT ĆE SE» (Mk 11,16).

11. V. 2002. Franka Kulušić, kći Borisa i Mirjane r. Stanić;
19. V. 2002. Maja Malenica, kći Ante i Marice r. Šimunac;
23. VI. 2002. Ivan Bačić, sin Milana i Jadranke r. Svirčić;
7. VII. 2002. Lovre Bačić, sin Mate i Davorke r. Slipčević;
8. IX. 2002. Petar Vranjković, sin Ante i Vesne r. Škiljo;
19. X. 2002. Stella Bačić, kći Tomislava i Kristine r. Sučić;
8. XII. 2002. Šime Runjić, sin Tomislava i Mirjane Erceg

UMRLI OD

1. TRAVNJA DO

15. PROSINCA 2002.

«JA SAM USKRSNUĆE I ŽIVOT
TKO U MENE VJERUJE, AKO I
UMRE ŽIVJET ĆE» (Iv 11,25).

3. IV. 2002. Adam Malenica u 64. g.;
28. IV. 2002. Milka Vranjković u 69. g.;
19. V. 2002. Mile Dželalija u 73. g.;
25. V. 2002. Ivan Samodol u 63. g.;
2. VI. 2002. Zvonka Vlaić u 71. g.;
4. VI. 2002. Jakov Bačić u 65. g.;
8. VI. 2002. Marija Malenica u 84. g.;
13. VI. 2002. Denis Kulušić u 27. g.;
1. VII. 2002. Božica Bačić u 89. g.;
2. VII. 2002. Ante Vataavuk u 92. g.;
16. VII. 2002. Manda Galić u 76. g.;
19. VII. 2002. Ana Bubalo u 73. g.;
3. VIII. 2002. Niko Vranjković u 77. g.;
30. VIII. 2002. Kata Stojanović u 80. g.;
8. IX. 2002. Mile Skelin u 63. g.;
9. IX. 2002. Čezira Vataavuk u 82. g.;
22. IX. 2002. Jaka Vukorepa u 82. g.;
27. IX. 2002. Mate Samac u 92. g.;
30. IX. 2002. Vlado Radaš u 68. g.;
11. X. 2002. Filip Samodol u 81. g.;
16. X. 2002. Ana Bašić u 74. g.;
23. X. 2002. Manda Galić u 82. g.;
6. XI. 2002. Marija Vukorepa u 68. g.;
17. XI. 2002. Marija Sunko u 83. g.;
29. XI. 2002. Mladen Pilić u 52. g.;
2. XII. 2002. Stanko Ivić u 72. g.;
5. XII. 2002. Ana Bačić u 68. g.;
8. XII. 2002. Mile Ivić u 74. g.

KRIZMANICI 12. SVIBNJA 2002.

Mate Dželalija,
Ivan Galić (I.)
Ivan Galić (M.)
Ante Gverić
Jelena Kulušić
Josip Kulušić
Kristina Kulušić
Adrijano Latković
Milka Lovrić
Ana-Marija Malenica
Jelena Malenica
Ivana Puljić
Ivan Skelin
Anita Stojanović
Sanja Stojanović
Branka Tetlo
Ivan Tetlo
Tomislav Tetlo
Katarina Duilo
Antonio Galić
Kristina Karlo
Kroacija Kulušić
Ante Lovrić
Antonio Malenica
Ivan Pilić
Antonia Pletikosa
Irena Puljić
Ivana Samodol
Hrvoje Vlaić
Nikola Vlaić

PRVOPRIČESNICI 26. SVIBNJA 2002.

Nicole Bolz
Ante Galić
Ante Ivić
Mario Ivić
Kristina Ivić
Antonio Kisić
Ivan Lovrić
Mihaela Lovrić
Ante Malenica
Marina Malenica
Ante Pletikosa
Antonia Vataavuk

Kruh

I ove godine u našoj školi svečano smo obilježili Dane kruha i plodova zemlje. Svatko od nas učenika nesebično se trudio što ljepše i bogatije ukrasiti svoj stol i pokazati što više, ne samo proizvode od brašna, nego i druge plodove što nam ih je Bog dao. Župnik je blagoslovio prepune stolove plodova zemlje i rada naših ruku, a mi djeca smo prigodnim programom i recitacijama izrazili svoju zahvalnost Bogu za dar kruha i drugih plodova što nam ih je dao. Kruh je i simbol siromaha i siromaštva. Potaknuti na razmišljanje tim danom, znamo da je puno i previše onih koji kruha nemaju ili ga nemaju dovoljno. Željeli bismo s takvima podijeliti svoj kruh, ali oni najpotrebniji su predaleko. Ostaje nam da molimo našega Gospodina Isusa Krista da budemo milosrdni prema svima siromasima ovoga svijeta, kako bi i oni osjetili radost življenja, kako bi svaki dan jeli kruh i bili sretni kao i mi. Ali ima i onih kojima kruh ne predstavlja ništa, koji ga bacaju, šutaju nogama, ne misleći kako bi nekome i taj odbačeni komadić mogao ublažiti glad i zagrijati dušu. Zato molimo Boga da je takvih što manje, a što više onih za koje je kruh nešto lijepo.

Zrinka Kulušić, VII. r.

RASPORED SLUŽBE BOŽJE ZA BOŽIĆNE BLAGDANE I BLAGOSLOV OBITELJI

BOŽIĆ, 25. PROSINCA:

Polnočka u Širitovcima
Danja misa u 10,00 sati u Drinovcima.

SV. STJEPAN, 26. PROSINCA:

Sveta Misa u 11, 00 sati u
Širitovcima.
Poslije mise blagoslov obitelji u
Bogatićima.

SV. IVAN, APOSTOL I EVANĐELIST, 27. PROSINCA:

Sveta misa u 11, 00 sati u
Drinovcima.
Poslije mise blagoslov obitelji u
Brištanima Donjim.

Nevina dječica, 28. prosinca:

Blagoslov obitelji od 9, 00 sati u
Karalićima i poslijepodne u
Širitovcima (Grabici, Bubale i
Vranjkovići).

SVETA OBITELJ, 29. PROSINCA:

svete mise u 9,30 u Drinovcima i u
11, 00 sati u Širitovcima, proslava 25.
i 50. obljetnice braka.

30. prosinca:

Blagoslov obitelji od 9, 00 sati Seperi,
Vukačići i Kaočine do škole.

31. prosinca:

Blagoslov obitelji od 9, 00 sati Bašići,
Stojaci i Vlačići Donji.

MARIJA BOGORODICA, NOVA GODINA, 1. SIJEČNJA 2003.:

Sveta misa u 11, 00 sati u
Drinovcima.

2. siječnja:

Blagoslov obitelji od 9,00 sati u
Ključu.

3. siječnja:

Blagoslov obitelji od 9,00 sati
Brištani Gornji i poslijepodne Bačići.

4. siječnja:

Blagoslov obitelji od 9, 00 sati u
Drinovcima od Ivića.

5. siječnja:

Svete mise u 9,30 u Drinovcima i u
11,00 sati u Širitovcima.

BOGOJAVLJENJE, 6.

SIJEČNJA:

Svete mise u 9,30 u Širitovcima i u
11, 00 sati u Drinovcima. Blagoslov
vode poslije svetih misa.

KRŠTENJE GOSPODINOVO,

12. SIJEČNJA:

Svete mise u 9,30 u Drinovcima i u
11, 00 sati u Širitovcima.

IME ISUSOVO, 14. SIJEČNJA:

Svete mise u 11, 00 i 16. 00 sati u
Drinovcima.

BLAGOSLOV OBITELJI :

Poželjno bi bilo da se po
mogućnosti nađe cijela obitelj na
okupu, da se zajednički pomolimo
za Božji blagoslov te da spremite na
stol blagoslovljenu vodu, križ,
svijeću i ugasite televizor, radio...

RASPORED SLAVLJA SVETIH MISA NEDJELJOM I BLAGDANOM OD 19. SIJEČNJA DO CVJETNICE 13. TRAVNJA 2003.

19. siječnja:

Širitovci dalje (Šr.) 9,30 sati;
Drinovci dalje (Dr.) 11,00 sati.

26. siječnja:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11,00 sati.

2. veljače:

Šr. 9,30 sati; Dr. 11, 00 sati.

9. veljače:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11, 00 sati.

16. veljače:

Šr. 9,30 sati; Dr. 11, 00 sati.

23. veljače:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11, 00 sati.

2. ožujka:

Šr. 9,30 sati; Dr. 11, 00 sati.

9. ožujka:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11, 00 sati.

16. ožujka:

Šr. 9,30 sati; Dr. 11,00 sati.

23. ožujka:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11, 00 sati.

30. ožujka:

Šr. 9,30 sati; Dr. 11, 00 sati.

6. travnja:

Dr. 9,30 sati; Šr. 11, 00 sati.

13. travnja:

Cvjetnica, Dr. 11, 00 sati.

MILJEVCI • župni list župe Miljevci • 22324 Drinovci

ISSN 1331-6710

Izdavač:

Župni ured Miljevci
22324 Drinovci

Glavni i odgovorni urednik:

fra Ante Vukušić, župnik
Tel/Fax.: (022)882-055

Urednički kolegij:

Boris Dželalija, Miroslav Ivić,
Diana Malenica, Josip Pilić,
fra Šime Samac, fra Ante Vukušić

Lektor: Davorka Bačić, prof.

List izlazi povremeno, uz dopuštenje
crkvenih i redovničkih poglavara.

Narudžbe, priloge i doprinose slati na adresu:

LIST ŽUPE MILJEVCI
22324 DRINOVCI

Naslovna stranica:

Prvopričesnici i djeca rođena 1992.

Zadnja stranica:

Kip kralja Petra Svačića

Kunski račun:

Župa Imena Isusova Miljevci

22324 Drinovci

Broj: 2485003-1100219752.

List se uzdržava dragovoljnim priložima vjernika

Tisak: Tiskara Malenica d.o.o., Šibenik

Prizor s izvedbe opere-oratorija Petar Svačić

Foto: Ante Verzotti

HRVATSKI KRALJ
PETAR SVČIĆ
1295 - 1297

Akademski kipar Kazimir Hraste, autor spomenika **Svčić označava državu**

Spomenik će obitavati u djevičanskoj
ljepoti koja graniči s boli.

Spomenik se uklopio u krajolik tako
da mu neće smetati već će ga na
poseban način obogatiti. Iz lika kralja
Petra iščitava se snaga, odlučnost,
dostojanstvo i spremnost da se brani
sloboda uvijek i posvuda. U njegovom
liku nalazimo sve one koji su tijekom
naše povijesti, pa sve do ovih dana,
dali sebe za slobodu našu, on
utjelovljuje sve one koji su stali
uspravno na braniku domovine i bdjeli
nad slobodom našom.

U izradi spomenika bio sam vođen
idejom da prikazem osobu koja i danas
živi u svima nama, čovjeka koji se bori
za sebe, svoj narod i opstanak.

Pokret mu je napet i odražava njegovo
fizičko i duhovno stanje, posljednje pokušaje
održavanja kraljevstva. Kroz svoju osobu
Svčić označava državu i ne mireći se s
nastalom situacijom traži štiti, simboličnu
obranu vlastitog položaja.

Petar
Ante Vezul